

Δημήτρης Τζιώτης

Αλλάζουμε την Ελλάδα

Οι «-ισμοί» έχουν πεθάνει πια.

Ούτε ο καπιταλισμός, ούτε ο σοσιαλισμός αποτελούν ελκυστικά οράματα για τη νέα γενιά.

Παρακολουθήσαμε το θάνατο των μεγάλων ιδεολογιών που δέσποζαν στη φαντασία και τη δράση των ανθρώπων. Είχαν ένα πλεονέκτημα. Η καθημιά τους αποτελούσε ένα βολικό σύστημα αξιών.

Στις αναζητήσεις της, η νέα γενιά μοιάζει να συναρμολογεί ένα καινούργιο όραμα του κόσμου και του ρόλου των ανθρώπων σ' αυτόν. Το καινούργιο όραμα είναι ανθρωπιστικό. Η αναζήτηση αυτή για μια κοσμοθεώρηση απαλλαγμένη από ιδεολογίες και μια πολιτική τάξη, στην οποία το κράτος θα είναι ο υπηρέτης παρά ο κύριος, έχει ακόμα μακρύ δρόμο πριν φτάσει στο στόχο της.

Η Ελευθερία του Ανθρώπου
Ανδρέας Γ. Παπανδρέου
1969

Περιεχόμενα

Εισαγωγή

A. Τέρμα στη Μιζέρια

Ο κόσμος αλλάζει
Η Ελλάδα που δεν αλλάζει
Μια νέα Αριστερά

B. Στρατηγική για την Πρόοδο

1. Παραγωγική επανάσταση

- Νέες παραγωγικές δομές
- Νέο οικονομικό σχέδιο
- Παραγωγικός προϋπολογισμός
- Ο πλούτος του περιβάλλοντος
- Φορολογική ανταγωνιστικότητα
- Διαχείριση εθνικών κεφαλαίων

2. Κοινωνική ανάπτυξη

- Επένδυση στην εργασία
- Συμβόλαιο για την Ελλάδα
- Δουλειές για όλους
- Δικαίωμα στην επαγγελματική επιτυχία
- Κοινωνική κινητικότητα
- Κοινωνική οικονομία
- Πόλεμος κατά της φτώχειας
- Δικαίωμα στην ασφάλιση
- Μια κοινωνία για όλους

3. Επένδυση στο κράτος

- Νέα δημόσια οικονομία
- Αποκέντρωση εξουσιών
- Νέοι νόμοι
- Ανάπτυξη των περιφερειών
- Η εξουσία στην επαρχία
- Πρωτεύουσα η Θεσσαλονίκη
- Διεθνής οικονομία των πόλεων

4. Αναγέννηση της Δημοκρατίας

- Η δημοκρατία είναι εθνικό κεφάλαιο
- Ελεύθερη παιδεία
- Δημιουργικό σχολείο
- Αναγέννηση του πανεπιστημίου
- Παραγωγή πολιτισμού
- Η τέταρτη εξουσία
- Περιφερειακή συνεργασία
- Μια περήφανη Ελλάδα
- Ηθική μας η ελευθερία
- Ελλάδα. Χώρα της δημοκρατίας

Εισαγωγή

Η εποχή μας είναι μια από τις πιο ενδιαφέρουσες στην ανθρώπινη ιστορία.
Όλα αλλάζουν πιο γρήγορα από ποτέ άλλοτε.
Και όμως, στην Ελλάδα πλήττουμε.
Η συντήρηση, ως νοοτροπία, έχει γίνει καθεστώς.

Η εξουσία παράγει τη συντήρηση.
Η συντήρηση βασίζεται σε κάθε μορφής φόβο.
Η δομή του ελληνικού κράτους ευνοεί την αναπαραγωγή της.

Το ελληνικό κράτος στραγγαλίζει τη δυναμική της κοινωνίας μας.
Η Ελλάδα δεν έχει κατεύθυνση για το σύγχρονο κόσμο.
Η χώρα μας έχει εγκλωβισθεί σε μια νοοτροπία χαμηλών προσδοκιών.
Η πολιτική των δημοσκοπήσεων αναπαράγει ό,τι υπάρχει.
Τα κόμματα με τη σημερινή τους μορφή έχουν συντηρητικές αγκυλώσεις.

Πρέπει να τα αλλάξουμε όλα. Να δώσουμε τέρμα στη μιζέρια.
Η Ελλάδα χρειάζεται ανανέωση παντού.
Μια νέα κουλτούρα.
Μια νέα αντίληψη για το μέλλον.
Μια νέα νοοτροπία για τη ζωή.

Είναι υποχρέωσή μας να ανοίξουμε το διάλογο για την Ελλάδα που θέλουμε.

A. Τέρμα στη Μιζέρια

Ο κόσμος αλλάζει

Οι αλλαγές που ζούμε στην εποχή μας ξεπερνούν σε ένταση και ταχύτητα τις εξελίξεις που έφερε η αναγέννηση, ο διαφωτισμός, η βιομηχανική επανάσταση.

Ζούμε σε έναν επαναστατικό κόσμο που δεν θυμίζει πλέον σε τίποτα τον 20ο αιώνα. Μέσα σε δύο δεκαετίες είδαμε το τέλος του ψυχρού πολέμου, την πτώση των παραδοσιακών ιδεολογιών, την εμφάνιση νέων μορφών τρομοκρατίας και θρησκευτικού ολοκληρωτισμού, την έκρηξη της πληροφορικής, την αποκωδικοποίηση των μυστικών της ζωής.

Ο χάρτης του κόσμου αλλάζει. Το παγκόσμιο εμπόριο ξεπερνά τα εθνικά σύνορα, η Ευρώπη απέκτησε ενιαίο νόμισμα και νέες δυναμικές αγορές εμφανίζονται στην ανατολική Ευρώπη και την Ασία.

Η Παγκόσμια Εποχή

Ζούμε μια από τις πιο ενδιαφέρουσες εποχές της παγκόσμιας ιστορίας. Η παγκοσμιότητα είναι ένα ρεύμα που κινεί την ανθρώπινη εξέλιξη. Τα πάντα αλλάζουν γρήγορα. Η βάση της οικονομικής παραγωγής, η φύση των διεθνών σχέσεων, η δομή της κοινωνικής διαστρωμάτωσης, ο ρόλος και η αποστολή της πολιτικής.

Για πρώτη φορά στην ιστορία, το γεωγραφικό μέγεθος εκμηδενίζεται ως παράγοντας προσδιορισμού της πολιτικής δύναμης, της οικονομικής προόδου, της πολιτισμικής επαφής.

Σήμερα, περισσότερο από ποτέ, οι κοινωνίες του κόσμου βιώνουν αληθινά τη σημασία της αλληλεξάρτησης στη δημόσια υγεία, την οικονομική ανάπτυξη, την κοινωνική συνοχή, τη δημοκρατική συμμετοχή, την περιβαλλοντική προστασία και την πολιτιστική δημιουργία.

Νέες Οικονομικές Δομές

Η εποχή μας ορίζεται από μια νέα επανάσταση στα μέσα παραγωγής. Στις αρχές του 21ου αιώνα, ερχόμαστε σε επαφή με το ίδιο φαινόμενο που γνώρισαν οι κοινωνίες του 18ου και 19ου αιώνα κατά τη διάρκεια της βιομηχανικής επανάστασης. Βιώνουμε μια έκρηξη καινοτομίας στα μέσα παραγωγής και τη δημιουργία νέων αγορών, νέων τρόπων παραγωγής και διακίνησης των προϊόντων, νέων καταναλωτικών συνηθειών.

Το μέγεθος των παγκόσμιων αγορών, το βάθος της τεχνολογικής αλληλεξάρτησης των οικονομιών μας και η ταχύτητα των καθημερινών μικρών επαναστάσεων που συμβαίνουν στην παραγωγή επιταχύνουν ραγδαία την απόσταση ανάμεσα σε αυτούς που ηγούνται και σε αυτούς που ακολουθούν.

Νέα Κοινωνική Διαστρωμάτωση

Η νέα παραγωγική επανάσταση συμπαρασύρει την κοινωνική διαστρωμάτωση της βιομηχανικής εποχής. Δημιουργεί νέες σχέσεις μεταξύ των εργαζομένων και των μέσων παραγωγής και φέρνει στο προσκήνιο νέες κοινωνικές δομές, αξίες, ευκαιρίες αλλά και ανισότητες.

Νέες Πολιτισμικές Αξίες

Η αλλαγή των οικονομικών και των κοινωνικών δομών συμπαρασύρει το αξιακό σύστημα που γνωρίζουμε για την ανθρώπινη συνύπαρξη. Αλλάζει η ουσία και η μορφή του πολιτισμού μας. Αλλάζει η αντίληψη για την πρόοδο, ο τρόπος με τον οποίο δημιουργούμε συλλογικές ταυτότητες, η σχέση μας με την ηθική, την επιστήμη, την τέχνη και την πολιτική.

Οι παραδοσιακές ιεραρχίες γκρεμίζονται ή μια μετά την άλλη, οι εθνικές κοινωνίες γίνονται πολυπολιτισμικές, η ταξική συνείδηση δεν φαίνεται πια στα ρούχα και τη συμπεριφορά των ανθρώπων, οικογένεια δεν είναι μόνο η πυρηνική, ηθικό δεν απαραίτητα αυτό που διδάσκεται από την εκκλησία. Στις αρχές του 21ου αιώνα, είμαστε ελεύθεροι να επιλέξουμε πού θέλουμε να

ανήκουμε, να μοιράζουμε τη συμμετοχή μας σε πολλαπλούς ρόλους και να δημιουργούμε τις δικές μας συλλογικές ταυτότητες.

Νέες Διεθνείς Σχέσεις

Το έθνος-κράτος χάνει σταδιακά το μονοπώλιο στη διαμόρφωση του κόσμου μας. Η δράση του συνεπικουρείται και ορισμένες φορές, εμποδίζεται από τους διεθνείς οργανισμούς, τις μη κυβερνητικές οργανώσεις, τη διπλωματία των πόλεων, τις πολυεθνικές εταιρείες, τα παγκόσμια μέσα ενημέρωσης, τη διεθνή κοινή γνώμη.

Τα σύγχρονα κράτη με τη σημερινή τους μορφή δεν μπορούν να διαχειριστούν τις προκλήσεις και τα προβλήματα που δημιουργεί η παγκόσμια εποχή. Η εμφάνιση της παγκόσμιας τρομοκρατίας, η δομική φτώχεια των υπό ανάπτυξη χωρών, η επιδείνωση της οικολογικής ανισορροπίας, οι ηθικές προκλήσεις που απορρέουν από τη ραγδαία πρόοδο της επιστήμης είναι ζητήματα που επηρεάζουν άμεσα τα έθνη-κράτη, αλλά ανήκουν πλέον στην παγκόσμια ατζέντα.

Η μονομερής παρέμβαση των εθνικών κρατών για την επίλυση παγκοσμίων ζητημάτων θα είναι από εδώ και πέρα ή πολύ αδύναμη ή πολύ επικίνδυνη.

Η Ελλάδα που δεν αλλάζει

Τη στιγμή που η ιστορία γράφεται πάλι από την αρχή, υπάρχει μια Ελλάδα που μένει πίσω. Μια Ελλάδα που φοβάται ότι θα χάσει τα προνόμια της. Μια Ελλάδα που διακυβεύει το μέλλον των παιδιών της.

Η συντήρηση δεν έχει όραμα για την παγκόσμια εποχή. Δεν έχει πρόταση. Η δυναμική της εξαντλείται στη μικροπολιτική, τις δημοσκοπήσεις, το lifestyle, την ανέξοδη θεωρία και τις υποσχέσεις σε όλους και για τα πάντα. Τη συντήρηση δεν την ενδιαφέρει η Ελλάδα του μέλλοντος. Δεν θέλει την αλλαγή. Θέλει απλώς να επιβιώσει.

Ποιος μας κρατάει πίσω;

Το πρόσωπο της συντήρησης δεν είναι κρυφό. Είναι οι πολιτικές ολιγαρχίες που αναπαράγουν τη μετριότητά τους και κρατούν το σύστημα λήψης αποφάσεων κλειστό. Είναι επιχειρηματικά συμφέροντα που κερδίζουν από μια Ελλάδα που δεν είναι διάφανη και ανταγωνιστική. Είναι γραφειοκράτες που φοβούνται την αποτελεσματικότητα. Είναι κοινωνικοί θεσμοί που χάνουν το νόημα της ύπαρξής τους σε μια Ελλάδα που κοιτάζει μπροστά.

Ποιος διαμορφώνει την Ατζέντα της Υποτέλειας;

Στο νέο κόσμο που δημιουργείται, υποτέλεια είναι για μια χώρα να μην έχει όραμα για την ανάπτυξη, να είναι τελευταία στην Ευρώπη στην έρευνα και την καινοτομία, να μην έχει πρόταση για την παγκόσμια αλλαγή, να στηρίζει το μέλλον της στις κοινοτικές επιχορηγήσεις, να φοβάται το ξένο, το διαφορετικό, να κλείνεται στον εαυτό της και να παρακολουθεί αμέτοχη την ιστορία να τρέχει.

Ο Δρόμος της Ιστορίας μας

Στη μικρασιατική καταστροφή χάσαμε τις ιστορικές κοιτίδες του πολιτισμού μας. Χάσαμε τα λιμάνια μας στον κόσμο, την αυτοπεποίθηση που έφερνε ένας παγκόσμιος διανοητικός και εμπορικός πολιτισμός, την επιθυμία να μάθουμε από το διαφορετικό, τη φιλοδοξία να πρωταγωνιστήσουμε.

Τα ταμπό της υποτέλειας παίρνουν πολλά πρόσωπα στην ιστορία της νεότερης Ελλάδας. Τοποθετούμαστε γεωγραφικά και πολιτισμικά έξω από την Ευρώπη.

Ανακαλύπτουμε συνωμοσίες παντού. Αποδεχόμαστε δυναστείες ξένες με τον πολιτισμό και τις αξίες μας. Αντιγράφουμε ξένα προς τον πολιτικό μας πολιτισμό συστήματα διακυβέρνησης. Ξεχνάμε την οικουμενική προοπτική της ελληνικής επιχειρηματικότητας. Εγκαταλείπουμε τις προνομιακές εμπορικές σχέσεις που είχαμε με άλλους πολιτισμούς. Θαυμάζουμε άκριτα και καθυστερημένα ξένα πολιτισμικά και καταναλωτικά πρότυπα. Εγκαταλείπουμε τον πλούτο της επαρχίας μας για να έρθουμε σε επαρχιώτικα αστικά κέντρα. Αφήνουμε τον παραγωγικό ιστό της χώρας να μαραθεί. Στηρίζουμε την εθνική μας ανάπτυξη στις επιχορηγήσεις των προστατών και των εταίρων μας.

Μια νέα Αριστερά

Οι αξίες της προόδου εκφράζουν ένα ευρύτερο ιστορικό και κοινωνικό ρεύμα. Ταυτίζονται με τους αγώνες του ελληνικού λαού για εθνική ανεξαρτησία, λαϊκή κυριαρχία, κοινωνική απελευθέρωση και δημοκρατία.

Το προοδευτικό όραμα θεμελίωσε τη δημοκρατία, κατοχύρωσε την εθνική ανεξαρτησία, ολοκλήρωσε την εθνική συμφιλίωση, έβαλε τα θεμέλια του κοινωνικού κράτους στη χώρα μας. Οδήγησε την Ελλάδα από το διχασμό, την εξάρτηση, τη φτώχεια, τον πολιτικό αυταρχισμό και τον κοινωνικό σκοταδισμό, σε μια δημιουργική τροχιά ελευθερίας.

Στις αρχές του 21ου αιώνα, η πρόκληση είναι να δώσουμε ένα νέο περιεχόμενο στις αρχές της προόδου. Να δημιουργήσουμε μια σύγχρονη προοπτική για τον ελληνικό λαό.

Ένα Κίνημα Προόδου

Στις αρχές του 21ου αιώνα, η αλλαγή αποκτά νέο περιεχόμενο. Στην εποχή μας, η αλλαγή δεν προκαλείται μόνο από την κρατική εξουσία, δεν έρχεται μόνο μέσα από τα κόμματα και από τους ηγέτες.

Σήμερα, η αλλαγή γεννιέται από την κοινωνία των πολιτών. Στις αίθουσες των σχολείων και των πανεπιστημίων, στη νέα γνώση, στην επικοινωνία, στις νέες τεχνολογίες της πληροφορικής. Στα όνειρα και τη δράση των νέων που ξεκινούν τη δική τους δουλειά, στην προσπάθεια του επιστήμονα και του δημιουργού να ξεπεράσει τα εθνικά σύνορα και να διεκδικήσει μερίδιο διεθνούς αναγνώρισης, στον αγώνα του αγρότη να αναβαθμίσει το προϊόν του και να ανταποκριθεί σε παγκόσμιες αγορές, στο διάλογο ενός νέου ζευγαριού για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της συνύπαρξης, στον τρόπο διασκέδασης, στις προσωπικές μας επιλογές, στις πρωτοβουλίες των εθελοντών και των μη κυβερνητικών οργανώσεων της κοινωνίας μας για έναν πιο ανθρώπινο κόσμο, στην καθημερινή αγωνία ενός νέου μετανάστη που αναζητά ένα καλύτερο μέλλον για την οικογένεια του, στην επιθυμία των συμπολιτών μας της τρίτης ηλικίας να προσφέρουν στο κοινωνικό σύνολο.

Δεν μας αρκεί η Πλειοψηφία

Η πρόοδος δεν έχει ως αυτοσκοπό την εξουσία. Θέλει να αλλάξει την πορεία και την κατεύθυνση της χώρας στον κόσμο. Λέει την αλήθεια, εκφράζει τη δυναμική της εποχής, τολμά να προτείνει ένα ολοκληρωμένο σχέδιο για το μέλλον.

Και όμως, η Ελλάδα αλλάζει

Η επανάσταση της νέας Ελλάδας είναι αναπόφευκτη γιατί ξεκινάει από την παραγωγική και κοινωνική βάση για να αλλάξει το πολιτικό εποικοδόμημα. Η Ελλάδα αλλάζει όπως αλλάζουν τα πάντα γύρω μας. Αλλάζει η φύση της εργασίας, ο ρυθμός της ζωής μας, οι σχέσεις μεταξύ των γενεών και των φύλων, η ηθική και η αισθητική μας, το περιεχόμενο των ονείρων μας, η ποσότητα και η ποιότητα των προσδοκιών μας.

Το Τέλος των Βιομηχανικών Ιδεολογιών

Η ιστορία εξελίσσεται. Η βιομηχανική εποχή τελείωσε. Η δυναμική εξέλιξη της οικονομικής, κοινωνικής και πολιτισμικής πραγματικότητας που προκύπτει από την παγκόσμια παραγωγική επανάσταση δεν μπορεί να περιγραφεί από τις αναλύσεις, τις αφηγήσεις και τις συνταγές του 19ου και του 20ου αιώνα.

Τέρμα στη Μιζέρια

Μιζέρια είναι να είμαστε πίσω. Να μας κοιτούν οι άλλοι από ψηλά. Να έχουμε μια οικονομία χωρίς το δικό της αναπτυξιακό σχέδιο. Μια κοινωνία που στηρίζεται στα κοινοτικά προγράμματα. Μιζέρια είναι να εργαζόμαστε πιο πολύ από το μέσο Ευρωπαίο και να είμαστε ταυτόχρονα οι πιο κακοπληρωμένοι μισθωτοί στην Ευρώπη. Μιζέρια είναι να είμαστε παθητικοί καταναλωτές ξένων προτύπων και προϊόντων. Μιζέρια είναι να βρίσκουμε συνεχώς τη χρυσή εποχή του ελληνισμού στο παρελθόν. Να φοβόμαστε το νέο, το διαφορετικό, το ξένο, το τολμηρό.

Η Νέα Αλλαγή

Η Ελλάδα δεν χρειάζεται απλώς αλλαγή κυβέρνησης. Χρειάζεται αλλαγή πολιτικής κατεύθυνσης. Μια νέα αλλαγή.

Οι κυβερνήσεις αλλάζουν με τις προσωρινές ανακατατάξεις των πλειοψηφιών. Για να αλλάξουμε πολιτική κατεύθυνση, χρειαζόμαστε ένα νέο κοινωνικό ρεύμα. Μια νέα κοινότητα αξιών που θα σηματοδοτήσει την αλλαγή σελίδας στην ιστορία της πατρίδας μας.

Μια Νέα Κατεύθυνση

Οι επτά στους δέκα Έλληνες πιστεύουν ότι η χώρα βρίσκεται σε λανθασμένη πορεία. Το 70% των Ελλήνων προσδοκούν μια νέα κατεύθυνση για τη χώρα.

Οι περισσότεροι πλέον Έλληνες έχουμε ανάγκη τη δημοκρατία που θα θεμελιώσει τα δικαιώματα της εποχής μας. Την οικονομία που θα μας εξασφαλίσει μερίδιο από τον παγκόσμιο πλούτο. Τις παραγωγικές δομές που θα μας επιτρέψουν να φτάσουμε τις ιδέες μας, τον πολιτισμό και τα προϊόντα μας σε κάθε άκρη της γης. Την παιδεία που θα απελευθερώσει την κοινωνική προοπτική της δημιουργικής γνώσης. Την έξυπνη πολιτεία που θα διοχετεύει πόρους για την ανάπτυξη. Τις κοινωνικές υπηρεσίες που θα σέβονται τον άνθρωπο και τις σύγχρονες κοινωνικές ανάγκες του. Το σύστημα διακυβέρνησης που θα στρέψει την ενέργεια της κοινωνίας μας στην περιφέρεια και στις τοπικές κοινωνίες. Μια νέα νοοτροπία για τη σχέση του ανθρώπου με τη φύση. Μια στρατηγική για την οικολογική ισορροπία της χώρας. Την πολιτική που θα ασχοληθεί επιτέλους με τη ζωή μας.

Είναι δική μας ευθύνη να αποφασίσουμε ποια Ελλάδα θέλουμε.

B. Στρατηγική για την Πρόοδο

1. Παραγωγική επανάσταση

Ζούμε τη μεγαλύτερη οικονομική επανάσταση στην ιστορία της ανθρωπότητας. Αλλάζουν τα πάντα. Οι παραγωγικές δομές μεταμορφώνονται με ρυθμό ταχύτερο και ευρύτερο σε γεωγραφική εμβέλεια από την αντίστοιχη αγροτική και βιομηχανική περίοδο.

Η παγκοσμιότητα διαμορφώνει νέες συνθήκες διεθνούς ανταγωνισμού και αλλάζει το περιεχόμενο της οικονομικής ανάπτυξης. Οι προοδευτικές δυνάμεις καλούνται να συμμετέχουν ενεργά στην αύξηση και τη δημοκρατική ανακατανομή του παγκόσμιου πλούτου για να μην επιτρέψουν στο μονοδιάστατο ανταγωνισμό των πολυεθνικών εταιριών να επικρατήσει σε βάρος των συμφερόντων των πολλών.

Πρέπει να οικοδομήσουμε μια νέα μεταβιομηχανική οικονομία. Να αλλάξουμε τις δομές παραγωγής. Σε ένα νέο εθνικό αναπτυξιακό σχέδιο να αξιοποιήσουμε όλες τις δυνατότητες της χώρας, τα ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα, τα εθνικά κεφάλαια, τον υλικό και άυλο πλούτο. Να αποφασίσουμε συνολικά τι παράγουμε, που επενδύουμε και με ποια οφέλη. Να αυξήσουμε την αξία της εθνικής παραγωγής. Να αλλάξουμε την παραγωγική οργάνωση της Ελλάδας.

Το ανθρώπινο δυναμικό να γίνει ο πρωταγωνιστής της παραγωγικής επανάστασης. Να κατακτήσουμε το μερίδιο που μας αναλογεί από τον παγκόσμιο πλούτο.

Εθνική Παραγωγική Στρατηγική

Η Ελλάδα χρειάζεται μια εθνική παραγωγική στρατηγική.

Ένα σχέδιο για να αξιοποιήσουμε την εθνική ταυτότητα και τα περιουσιακά μας στοιχεία, να ενισχύσουμε τη διαφορετικότητα των περιφερειών, να αναπτύξουμε νέα παραγωγικά πρότυπα. Ένα σχέδιο τολμηρό, με καινούργιες ιδέες χωρίς να αντιγράφει. Ένα σχέδιο που αναδεικνύει τη γεωστρατηγική θέση της χώρας, τις φυσικές ομορφιές και το χαρισματικό ανθρώπινο δυναμικό σε συνάρτηση με το σύγχρονο χαρακτήρα της.

Πρέπει να αποφασίσουμε τι παράγουμε και τι πουλάμε. Να κάνουμε τις σωστές επενδύσεις. Να αποφασίσουμε μαζί. Και να συμφωνήσουμε από την αρχή τι θα κερδίσει ο καθένας.

Νέα Αναπτυξιακή Δυναμική

Η εσωτερική αγορά είναι πολύ περιορισμένη για να εξασφαλίσει συνεχή ανάπτυξη και να καλύψει τις ανάγκες μας.

Η εσωστρέφεια της εθνικής παραγωγής είναι η αιτία της ανακύκλωσης κεφαλαίων και οδηγεί στην περιστολή των προσδοκιών μας στο ελάχιστο.

Όσο περιορίζουμε την αγορά στην οποία απευθυνόμαστε, τόσο αυξάνουμε το κόστος της παραγωγής και μειώνουμε τα εθνικά έσοδα.

Η ελληνική οικονομία έχει μια κρυμμένη αναπτυξιακή δυναμική.

Η στρατηγική θέση της χώρας, η ασφάλεια που μας δίνει η Ευρώπη και η διεθνής μας αναγνωρισιμότητα είναι μοναδικά πλεονεκτήματα. Η συντηρητική προσέγγιση για την οικονομία μας, η έλλειψη τόλμης για μεγάλες θεσμικές μεταρρυθμίσεις με ουσία και η στάση της εξουσίας απέναντι στην οικονομία μας κρατά δέσμιους της υστέρησης.

Νέες παραγωγικές δομές

Είμαστε ακριβή χώρα. Κατά κύριο λόγο γιατί παράγουμε για λίγους.

Ζούμε την τρίτη μεγαλύτερη παραγωγική επανάσταση της ανθρωπότητας. Οι συνθήκες, οι συντελεστές και οι τρόποι παραγωγής αλλάζουν σε παγκόσμιο επίπεδο, όσο η μετάβαση σε μεταβιομηχανικές δομές γίνεται εντατικότερη. Η μεταβιομηχανική οικονομία εμπλουτίζει τη βιομηχανική και την αγροτική, όπως η βιομηχανική επανάσταση έδωσε νέα ώθηση στην αγροτική παραγωγή. Οι τομείς της οικονομίας αλληλοσυνδέονται και δημιουργούν νέες συνέργιες και ισορροπίες που επηρεάζουν όλο το εποικοδόμημα των αναπτυσσόμενων κοινωνιών.

Η Ελλάδα ακολουθεί ακόμα ένα μοντέλο παραγωγής που στηρίζεται σε βιομηχανικά πρότυπα άλλων εποχών και οικονομιών. Το αποτέλεσμα είναι η περιορισμένη ανάπτυξη των αγορών μας, η διόγκωση και η δυσκαμψία του κράτους, οι δύσκολες και αντιπαραγωγικές συνθήκες εργασίας. Η μορφή της οικονομίας μας εντείνει τα φαινόμενα της ανεργίας, της ακρίβειας, της οικονομικής επισφάλειας και της διεθνούς εξάρτησης.

Η Ελλάδα πρέπει να αναπτυχθεί ως πρότυπη οικονομία υπηρεσιών με οικολογική συνείδηση. Όλες οι δομές παραγωγής είναι αναγκαίες. Εντάσσουμε την αγροτική και τη βιομηχανική παραγωγή στους άξονες ανάπτυξης της νέας οικονομίας των υπηρεσιών.

Η επανάσταση των παραγωγικών δομών ξεκινά από τις τοπικές κοινωνίες.

Μεταβιομηχανική Οικονομία

Ο παγκόσμιος πλούτος συνεχώς αυξάνεται. Τα συναλλαγματικά κεφάλαια που διακινούνται ανά τον κόσμο ξεπερνούν κατά 50 φορές την αξία των εμπορευμάτων. Το περιεχόμενο του ανταγωνισμού μεταξύ των χωρών αλλάζει για να συμπεριλάβει, εκτός από προϊόντα, τις αξίες, τα οράματα και τις προοπτικές τους.

Δημιουργούμε μια νέα μεταβιομηχανική οικονομία. Αναπτύσσουμε ένα εθνικό επιχειρηματικό σχέδιο. Θέτουμε νέους στόχους, αναπτύσσουμε νέες δομές παραγωγής, παράγουμε νέα προϊόντα με νέα τιμολογιακή αντίληψη για τη σχέση κόστους-ποιότητας-τιμής, αναμορφώνουμε τη γεωγραφία της παραγωγικότητας, σχεδιάζουμε από την αρχή τα δίκτυα πωλήσεων και διανομής.

Οργανώνουμε την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας για την επόμενη δεκαετία. Το εμπόριο, οι μεταφορές, ο τουρισμός, οι επικοινωνίες, οι χρηματοοικονομικές υπηρεσίες, η υγεία, οι κοινωνικές και οι δημόσιες υπηρεσίες πρέπει να αποκτήσουν διεθνή χαρακτήρα.

Ανάπτυξη για Όλους

Θέλουμε ένα νέο κύμα οικονομικής ανάπτυξης.

Θέλουμε να αξιοποιήσουμε τη διαφορετικότητα των περιφερειών και των τοπικών κοινωνιών, να κινητοποιήσουμε το ανθρώπινο δυναμικό. Να απελευθερώσουμε την πρόσβαση των εργαζομένων στα κέρδη των επιχειρήσεων με προγράμματα ανταμοιβής και συμμετοχής. Να διανείμουμε τις προοπτικές σε όλη την Ελλάδα για βελτίωση των υποδομών, του βιοτικού επιπέδου και της οικονομικής ασφάλειας.

Νέο οικονομικό σχέδιο

Από την οικονομία διαμορφώνεται η ζωή μας. Στην οικονομία στηρίζεται η εφαρμογή της πολιτικής, η κοινωνική δικαιοσύνη, το επίπεδο της παιδείας, η ποιότητα εργασίας, η ανάπτυξη των περιφερειών, η εθνική μας ανεξαρτησία.

Η οικονομία δεν είναι ταμπού.

Θέλουμε ένα νέο οικονομικό σχέδιο. Να αποκτήσουμε μια ξεκάθαρη στρατηγική κατεύθυνση και ένα πολιτικό πρόγραμμα με οικονομική προοπτική. Να συνδέσουμε τις νέες παραγωγικές δομές με την κοινωνική ανάπτυξη.

Μια ισχυρή και ανταγωνιστική εθνική οικονομία εξασφαλίζει την κοινωνική ακεραιότητα. Μια οικονομικά υγιής πολιτεία έχει τη δυνατότητα να αναπτύξει δημοκρατικές μεθόδους ανακατανομής του πλούτου και να ανταποκριθεί στις σύγχρονες κοινωνικές ανάγκες.

Οι Ασθένειες της Ελληνικής Οικονομίας

Η ελληνική οικονομία διακατέχεται από παθητικότητα, εσωστρέφεια, έλλειψη δημιουργικότητας, καινοτομίας και παραγωγικής αυτοπεποίθησης. Εισάγουμε και αντιγράφουμε, άρα υπάρχουμε.

Η αναντιστοιχία μισθών και τιμών, η αδυναμία αξιοπρεπούς διαβίωσης, η δημοσιονομική αστάθεια, τα τεράστια ελλείμματα, το μέγεθος της παραοικονομίας συνεχώς διευρύνονται. Η διαιώνιση της λιτότητας και η εξάρτηση από τις ευρωπαϊκές επιδοτήσεις διολίσθησαν σε ένα καθεστώς επιτήρησης που τραυμάτισε τη διεθνή φήμη της χώρας ακριβώς μετά από την επιτυχία των Ολυμπιακών Αγώνων.

Τρώμε από τα έτοιμα. Η λογική του εύκολου κέρδους έχει γίνει νοοτροπία. Τα κεφάλαια του χρηματιστηρίου δεν επενδύθηκαν πουθενά, από έλλειψη εμπιστοσύνης στη μακροπρόθεσμη πορεία της οικονομίας. Η ελληνική κοινωνία δεν έχει καμιά προσδοκία για το μέλλον.

Το κράτος έχει κλειδώσει την οικονομική ανάπτυξη. Έχει διαβρώσει τον οικονομικό πολιτισμό. Η δημόσια οικονομία είναι ασθενής, η ιδιωτική είναι εγκλωβισμένη στα σύνορά μας και η κοινωνική δεν έχει ακόμα δημιουργηθεί.

Η παραγωγή πλούτου στην Ελλάδα είναι εφικτή μόνο παράνομα. Η ελληνική οικονομία δεν έχει πυξίδα.

Δημόσια Οικονομική Ανάπτυξη

Το σημαντικότερο πρόβλημα είναι ο ρόλος του δημόσιου τομέα στην εθνική ανάπτυξη. Η μεγαλύτερη παραγωγική μηχανή της χώρας, από την έλλειψη στρατηγικής και το φόβο του πολιτικού κόστους, στρέφεται σε λάθος κατεύθυνση. Το μεγαλύτερο κόστος του δημόσιου είναι τα συγκριτικά οφέλη που χάνονται από τις εναλλακτικές χρήσεις αξιοποίησης του πιο ισχυρού εθνικού παραγωγικού μηχανισμού.

Το κράτος οφείλει να οδηγήσει τη χώρα μπροστά.

Η αξιοποίηση του δημόσιου τομέα είναι επιτακτική για την αναδιάρθρωση της οικονομίας μας. Το δημόσιο έχει οικονομική δύναμη. Η παγιοποιημένη αντίληψη της δεδομένης αντιπαραγωγικότητάς του είναι καταστροφική.

Ένα παραγωγικό κράτος με περιφερειακές δομές οδηγεί και τις υπόλοιπες μορφές της οικονομικής ανάπτυξης. Θέτει τα πρότυπα της οικονομικής πολιτικής, καθοδηγώντας το εθνικό επιχειρησιακό σχέδιο που αναπτύσσεται στο επίπεδο της τοπικής διακυβέρνησης.

Αναπτύσσουμε την οικονομική δύναμη του δημόσιου, επαναπροσδιορίζοντας το ρόλο, τις αρμοδιότητες, τη γεωγραφική κατανομή, τη νομοθεσία, τους ανθρώπινους και οικονομικούς πόρους για την επίτευξη των στόχων του.

Ανταποδοτικότητα Δημοσίων Επενδύσεων

Οι επενδύσεις του δημοσίου πρέπει να χαράσσουν την κατεύθυνση της χώρας, προσδιορίζοντας την ταυτότητα της αναπτυξιακής δυναμικής. Η σμίκρυνση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων για την εύκολη μείωση του ελλείμματος διακυβέρνησης είναι καταστροφική για την ανάπτυξη.

Αντιθέτως, το σύνολο των εξόδων του δημοσίου θα πρέπει να γίνει αντιληπτό ως επενδύσεις στο πλαίσιο των στόχων ενός ολιστικού προϋπολογισμού. Η ευρύτερη τοπική αυτοδιοίκηση να αναλάβει τη διαχείριση των κεφαλαίων για την καλύτερη αξιολόγηση της ανταποδοτικότητάς τους, με βάση το σχεδιασμό των οικονομικών και κοινωνικών επιπτώσεων του ολιστικού προϋπολογισμού.

Οικονομική Δικαιοσύνη

Η ένταξη της χώρας μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, σε συνδυασμό με την αίολη εξέλιξη της χρηματιστηριακής αγοράς, συνέβαλλαν στην αναδιανομή των πραγματικών εισοδημάτων και του πλούτου εις βάρος της πλειονότητας των ελλήνων πολιτών. Οι γραφειοκράτες της οικονομίας και οι διαχειριστές κεφαλαίων αντέστρεψαν την κοινωνική ισορροπία της οικονομίας μας.

Οι ευθύνες των πολιτών, με την ιδιότητα του καταναλωτή και του επενδυτή, είναι εξίσου μεγάλες, καθώς με τη βούλησή τους αποδέχθηκαν τους κανόνες της ανεξέλεγκτης αγοράς. Η κατοχύρωση, όμως, της αναδιανομής δεν είναι πολιτικά αποδεκτή.

Με δεδομένα τα οφέλη της νομισματικής σταθερότητας, ένα νέο οικονομικό σχέδιο πρέπει να διασφαλίσει την καταπολέμηση της ακρίβειας, την αύξηση των μισθών και τη μεγέθυνση της αγοραστικής δύναμης των πολιτών. Η κοινωνική δικαιοσύνη είναι προϋπόθεση της οικονομικής ασφάλειας. Η ευημερία των Ελλήνων είναι πολιτική ευθύνη.

Ποιοτική Παραγωγικότητα

Απελευθερώνουμε την έννοια της παραγωγικότητας από την κατανάλωση. Το νέο Ακαθάριστο Προϊόν αντικατοπτρίζει όλους τους παραγωγικούς όρους της ζωής. Η σημασία της δημοσιονομικής σταθερότητας αντικαθίσταται από την ευρύτητα της οικονομίας του ανθρώπου. Η κοινωνική παραγωγή, η προστασία του περιβάλλοντος, οι υποδομές κοινωνικής κινητικότητας, η οικογενειακή παραγωγικότητα, οι συνθήκες δημιουργικότητας, η πολιτισμική υπεραξία εντάσσονται στο νέο χαρτοφυλάκιο της οικονομικής ανάπτυξης. Οι υλικοί όροι της κατανάλωσης εμπλουτίζονται με τις ποιοτικές παραμέτρους της ζωής μας.

Παραγωγικός προϋπολογισμός

Η εθνική στρατηγική πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο μιας νέας διάρθρωσης του προϋπολογισμού. Για να διατυπωθούν με διάφανο τρόπο οι νέοι στόχοι, το πρόγραμμα, οι δράσεις και η αξιολόγηση των αποτελεσμάτων.

Ο νέος προϋπολογισμός του κράτους αποτελεί ένα μηχανισμό για τη μετεξέλιξη των παραγωγικών δομών με σαφή προσδιορισμό των οικονομικών και κοινωνικών προτεραιοτήτων. Μια οικονομική στρατηγική για την ανάπτυξη ενός πρότυπου συστήματος παροχής ολοκληρωμένων υπηρεσιών, όπου ως υπηρεσίες νοούνται τόσο η αγροτική, όσο και η βιομηχανική παραγωγή.

Ολιστικός Προϋπολογισμός

Με στόχο την πλέον διάφανη, στοχευμένη και ανταποδοτική παροχή των υπηρεσιών του κράτους, καταργείται η οργάνωση του προϋπολογισμού βάσει λειτουργιών και οργανισμών. Η διάθεση των κεφαλαίων προσδιορίζεται με στόχο την οικονομική και κοινωνική ανταποδοτικότητά τους, σύμφωνα με τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα και τις γεωγραφικές περιοχές, από κάτω προς τα πάνω, με άξονα το επίπεδο που βρίσκεται πιο κοντά στον πολίτη.

Στον ετήσιο προϋπολογισμό ενσωματώνονται όλοι οι παράγοντες που διαμορφώνουν τις προοπτικές της οικονομίας. Σταματάμε την κατάτμηση σε έξοδα και έσοδα ασύνδετα μεταξύ τους. Καταργούμε όσα έξοδα εντείνουν την αίσθηση σπατάλης και δεν συνάδουν με τους στρατηγικούς στόχους της εθνικής οικονομίας. Οι πηγές πλούτου της χώρας, οι δημόσιες επενδύσεις, οι παραγωγικές δυνάμεις και οι πολιτικές αποφάσεις αποτελούν ένα ολοκληρωμένο σύστημα με οικονομικές, κοινωνικές και περιβαλλοντικές αποδόσεις.

Εντάσσουμε ποιοτικά στοιχεία και συνδέουμε τους οικονομικούς πόρους με το ανθρώπινο κεφάλαιο, τις πρωτογενείς πηγές και τα αξιοποιήσιμα αποθέματα σε δημόσια έργα, τεχνολογία και υποδομές. Ο νέος προϋπολογισμός συσχετίζεται με τομείς παραγωγικότητας που ξεπερνούν τα όρια των δημοσιονομικών δεικτών. Σταματάμε τη βιομηχανική λογική που αξιολογεί την κατανάλωση ως πρωταρχικό στοιχείο προσδιορισμού του εθνικού προϊόντος.

Ο νέος προϋπολογισμός διαμορφώνει το πλαίσιο των πολιτικών προτεραιοτήτων. Ως ετήσιο συμβόλαιο με τους πολίτες, θέτει τους κοινωνικούς στόχους και τα κριτήρια άσκησης του λαϊκού ελέγχου στην εξουσία.

Το σύστημα διασύνδεσης των επενδύμενων κεφαλαίων με την πληροφόρηση και τη μέτρηση της αξιοποίησής της θα προσδιορίσει την ταχύτητα της προγραμματιζόμενης ανάπτυξης.

Η Αρχή της Ανταποδοτικότητας

Το σύνολο των διαχειριζόμενων κεφαλαίων του κράτους πρέπει να βρίσκεται σε δημόσια θέα. Ο υπερδανεισμός της χώρας δεν είναι πραγματικά αναγκαίος. Οφείλεται πρωτίστως στην πολιτική αποδοχή του.

Η ολιστική διάρθρωση του προϋπολογισμού θα επιτρέψει το σαφή προσδιορισμό της ανταποδοτικότητας των δημόσιων επενδύσεων. Κάθε δαπάνη μπορεί να είναι αποδεκτή μόνο ως οικονομική ή κοινωνική επένδυση.

Συνολική Παραγωγικότητα

Όλες οι δυνάμεις της χώρας αποτελούν κρίκους στην εθνική αλυσίδα της παραγωγικότητας. Ο αγροτικός, ο βιομηχανικός, ο τραπεζικός, ο ναυτιλιακός, ο τουριστικός, ο δημόσιος, ο ιδιωτικός και ο κοινωνικός τομέας παραγωγής πρέπει να αποκτήσουν ενιαία ταυτότητα και ρυθμό αναπτυξιακής δυναμικής.

Όλες οι περιφέρειες να αποκτήσουν ρόλο σε ένα ενιαίο εθνικό επιχειρησιακό σχέδιο για την ανάπτυξη της ελληνικής μεταβιομηχανικής οικονομίας.

Ο πλούτος του περιβάλλοντος

Η παραδοσιακή έννοια της ανάπτυξης εστιάζει στη διαρκή διόγκωση της παραγωγής και της κατανάλωσης, αδιαφορώντας για τις συνέπειες και το κόστος. Για να ξεφύγουμε από το αδιέξοδο που δημιουργεί η εμμονή σε βιομηχανικά πρότυπα, πρέπει να προσδώσουμε ένα νέο αξιακό περιεχόμενο στην ανάπτυξη. Να δώσουμε προτεραιότητα στην ποιότητα ζωής. Να δούμε την προστασία του περιβάλλοντος με την ίδια ευαισθησία που, στη βιομηχανική εποχή, υπερασπισθήκαμε τα συνδικαλιστικά δικαιώματα.

Οικολογικές Παραγωγικές Δομές

Η παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας θέτει ως πρώτη προτεραιότητα την προστασία του περιβάλλοντος.

Αξιοποιούμε τις πλουτοπαραγωγικές πηγές ανανεώσιμης ενέργειας που διαθέτουμε. Σταδιακά καθιστούμε το νερό, τον ήλιο και τον αέρα κύριες πηγές ενέργειας.

Όσο οι κλιματικές αλλαγές θα εντείνονται, οι εθνικές οικονομίες θα καλούνται να διοχετεύουν μεγαλύτερα κεφάλαια στην αποκατάσταση της ατμόσφαιρας, τη διαμόρφωση περιβαλλοντικών όρων παραγωγής, τη μείωση των εκπομπών βλαβερών αερίων. Δεν μπορούμε να αναβάλλουμε τη λήψη μέτρων, γιατί, εκτός των άλλων, θα κοστίσει περισσότερο.

Οικολογικός Ολιστικός Προϋπολογισμός

Ένα σύγχρονο μοντέλο οικονομικής ανάπτυξης πρέπει να προσμετρά δείκτες ευημερίας των ανθρώπων και του περιβάλλοντος. Να συνυπολογίζει όλες τις διαστάσεις που διασφαλίζουν τη βιωσιμότητα. Να διαμορφώνει κριτήρια περιβαλλοντικής ανάπτυξης ως κεντρικό μέρος του οικονομικού σχεδιασμού. Να συνυπολογίζει στην οικονομική ανάπτυξη τη διαχείριση των φυσικών πόρων, την προστασία των οικοσυστημάτων και τη μείωση των ρύπων. Οι τιμές των προϊόντων να διαμορφώνονται ανάλογα με τον τρόπο παραγωγής τους και να ενσωματώνεται σε αυτές το κοινωνικό και περιβαλλοντικό κόστος του. Να συνδέει τη φορολογία με το βαθμό στον οποίο οι επιχειρήσεις, οι ιδιώτες και ο δημόσιος τομέας συμβάλλουν στην περιβαλλοντική προστασία. Να διαμορφώνει ένα χρηματιστήριο ρύπων, με αυστηρά πρόστιμα και επιβαρύνσεις. Να επεμβαίνει με οικονομικούς όρους σε κάθε νοοτροπία αποφυγής επιπλέον κόστους και αύξησης του κέρδους σε βάρος του περιβάλλοντος. Ο περιβαλλοντικός προϋπολογισμός και απολογισμός να δημοσιεύονται και να είναι δεσμευτικοί για το δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα.

Κοινωνική Οικονομία για το Περιβάλλον

Η προστασία του περιβάλλοντος θα συμβάλλει στη διεύρυνση της κοινωνικής ανάπτυξης. Η κοινωνική οικονομία της χώρας προσδιορίζει την κάλυψη των οικολογικών αναγκών, με επίκεντρο τη διασφάλιση της ποιότητας ζωής των ανθρώπων.

Αναθέτουμε στις μη κυβερνητικές οργανώσεις ευθύνες και αρμοδιότητες για να διαχειριστούν την προστασία των οικοσυστημάτων και να οδηγήσουν την περιβαλλοντική ανάπτυξη.

Περιβαλλοντική Παιδεία

Το οικολογικό σχολείο ξεπερνά τη βιομηχανική λογική του καταναλωτισμού και της δημιουργίας πλασματικών αναγκών. Προάγει δράσεις για τη συνειδητοποίηση της ατομικής ευθύνης στην ατμοσφαιρική ρύπανση, την εξοικονόμηση ενέργειας, τη σωστή διαχείριση των φυσικών αποθεμάτων και τη συμμετοχή των μαθητών σε ενέργειες προστασίας του περιβάλλοντος.

Η πανεπιστημιακή εκπαίδευση συνδέει τη θεωρητική γνώση με νέες, οικολογικές μορφές παραγωγής και την έρευνα με την εφαρμογή λύσεων βιώσιμης ανάπτυξης. Αναπτύσσει εφαρμόσιμα μοντέλα διαχείρισης απορριμμάτων, παραγωγής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, αποκατάστασης της φυσικής ισορροπίας στο νερό, το έδαφος και την ατμόσφαιρα, σε

συνεργασία με την κοινωνική οικονομία. Φτιάχνουμε ερευνητικά κέντρα για τις νέες μορφές παραγωγής.

Πολιτεία Βιώσιμης Ανάπτυξης

Το κράτος αναλαμβάνει την ευθύνη που του αναλογεί για την ισόρροπη οικολογική αναπτυξιακή πορεία της χώρας. Πρωτοστατεί στη διαμόρφωση απόλυτα αποκεντρωμένων δομών που έχουν ως στόχο την αποκατάσταση της φυσικής ισορροπίας.

Η διοικητική αποκέντρωση συμβάλλει στην αποσυμφόρηση των μεγάλων αστικών κέντρων από υπερβολικές εκπομπές βλαβερών αερίων και εστίες ατμοσφαιρικής μόλυνσης. Το νομοθετικό πλαίσιο της χώρας αποκτά ξεκάθαρη περιβαλλοντική κατεύθυνση και προσαρμόζεται στις νέες συνθήκες. Οι νέοι νόμοι πρέπει να είναι απόλυτοι, αυστηροί και να εγγυώνται την ανανέωση των φυσικών πόρων.

Συνολική Περιβαλλοντική Ασφάλεια

Η ανάπτυξη οικολογικών δομών διαμορφώνει τις κοινωνικές και τις οικονομικές προοπτικές της κοινωνίας.

Η ευθύνη ανήκει σε όλους. Πρέπει να προσαρμόσουμε τις επιλογές και τη δράση μας στις νέες συνθήκες περιβαλλοντικής επισφάλειας. Να αναζητήσουμε τρόπους για μεγαλύτερη εξοικονόμηση και αποδοτικότητα ενέργειας. Η ανακύκλωση υλικών, απορριμμάτων, νερού και ενέργειας να γίνει τρόπος ζωής. Να επιλέξουμε νέες μορφές μετακίνησης και θέρμανσης που δεν επιβαρύνουν το περιβάλλον. Η προστασία του περιβάλλοντος να διέπει όλες μας τις επιλογές.

Η επένδυση στο νέο, οικολογικό τρόπο ζωής έχει οικονομικό αντίκρισμα. Οι ελκυστικοί τουριστικοί προορισμοί της επόμενης δεκαετίας είναι αυτοί με το πιο καθαρό περιβάλλον. Οι οικονομίες που θα πρωταγωνιστήσουν επενδύουν τώρα σε οικολογικές δομές, για να εξοικονομήσουν πόρους στο μέλλον. Από τις αποφάσεις μας εξαρτάται το μέλλον της χώρας.

Δικαίωμα στην Απλότητα

Η εποχή μας δημιουργεί νέες ανάγκες που εκτείνονται πέρα από την κατανάλωση και τη συσσώρευση υλικών αγαθών. Η κατάκτηση των σύγχρονων δικαιωμάτων δεν είναι πολυτέλεια, ούτε ατομική υπόθεση του κάθε πολίτη.

Η γενιά μας αντιλαμβάνεται ότι η ποιότητα βρίσκεται στην αισθητική, την απλότητα, την οικολογία, την ελευθερία και την ικανοποίηση των βασικών κοινωνικών και ατομικών αναγκών. Απαιτούμε καθαρό περιβάλλον, σωστή διατροφή, ξεκούραση και ασφάλεια.

Αμφισβητούμε τον Καταναλωτισμό

Ο ορισμός της κοινωνικής ευημερίας ξεπερνά τους περιοριστικούς, μακροοικονομικούς δείκτες ανάπτυξης. Η συσσώρευση υλικών αγαθών δεν αρκεί για να μας κάνει πιο ευτυχισμένους. Η νοοτροπία της κατανάλωσης οδηγεί στην οικολογική καταστροφή.

Το φυσικό περιβάλλον, ο καθαρός αέρας, η διατροφή, η αρμονική συνύπαρξη, η ασφάλεια και η ελευθερία αποτελούν ανθρώπινα αγαθά που προστατεύουμε.

Φορολογική ανταγωνιστικότητα

Στη χώρα μας, η φορολογία είναι ο εύκολος δρόμος για την κάλυψη της δημόσιας σπατάλης. Χρησιμοποιείται αντιπαραγωγικά, με βραχυπρόθεσμη αντίληψη. Είναι η αρπαχτή του κράτους έναντι των πολιτών.

Το φορολογικό μας σύστημα είναι πολύπλοκο και αντιπαραγωγικό, με αρνητικό αντίκτυπο στην εθνική ανταγωνιστικότητα. Οι ξένες επιχειρήσεις το παρακάμπτουν. Οι ελληνικές επιχειρήσεις καταφεύγουν σε χώρες με ευνοϊκότερους και πιο συστηματικούς φορολογικούς όρους. Η ασυνάρτητη φοροεισπρακτική πολιτική οδηγεί ιδιώτες και επιχειρήσεις σε απόκρυψη κερδών, ζημιώνοντας την εθνική οικονομία. Το φορολογικό μας σύστημα είναι παρωχημένο.

Είναι καιρός να επανεξετάσουμε το σύστημα από τη βάση του. Να εντάξουμε την εθνική φορολογία στον επενδυτικό και αναπτυξιακό προγραμματισμό. Να κεφαλαιοποιήσουμε τη γεωστρατηγική και πολιτική θέση της χώρας ως κόμβο διακίνησης των επενδυτικών κεφαλαίων της ευρύτερης περιοχής και να δημιουργήσουμε ελκυστικά φορολογικά προϊόντα και υπηρεσίες. Να επιτρέψουμε στις περιφέρειες να διαμορφώσουν δικές τους φορολογικές προσφορές, ανάλογα με τις ανάγκες τους. Οι τομές στο φορολογικό μας σύστημα να γίνουν εργαλείο για την άσκηση προοδευτικής πολιτικής.

Να αναπτύξουμε τη φορολογία ως ένα σύγχρονο εθνικό προϊόν.

Διεθνής Στρατηγική

Κεφαλαιοποιούμε τη γεωστρατηγική θέση της χώρας, το κλίμα φιλοξενίας στις πόλεις μας και την ασφάλεια του ευρωπαϊκού περιβάλλοντος για να αναπτύξουμε ένα προσοδοφόρο σύστημα φορολογικών προϊόντων και υπηρεσιών. Κάθε ελληνική περιφέρεια αποκτά την ελευθερία να διαθέσει αυτόνομες φορολογικές προσφορές. Η εξωστρέφεια και η ανταγωνιστική νοοτροπία αποτελούν τους οδηγούς της νέας εθνικής φορολογικής στρατηγικής.

Σχέδιο Επενδύσεων

Αλλάζουμε την κατεύθυνση του φορολογικού συστήματος. Η πολυπλοκότητα της εφαρμογής του και η αδυναμία προγραμματισμού του τελικού κόστους εξαιτίας της διαφθοράς ανακόπτουν την ανάπτυξη της χώρας.

Η διαφάνεια και η νομιμότητα αποτελούν τις βάσεις του νέου φορολογικού συστήματος. Η συγκράτηση των ελληνικών κεφαλαίων, η προσέλκυση διεθνών, η εισροή εσόδων από την παραοικονομία και η αύξηση του ρυθμού επενδύσεων εντάσσονται στον αναπτυξιακό προγραμματισμό. Αυτοματοποιούμε τους μηχανισμούς φορολόγησης, απλοποιούμε τη νομοθεσία και αναπτύσσουμε προγράμματα προβολής των φορολογικών πλεονεκτημάτων που παρέχει η χώρα. Η αποτελεσματικότητα του συστήματος θα διαφανεί όταν οι ελεγκτές των φορολογουμένων φθάσουν να γίνουν πωλητές των ελληνικών φορολογικών προϊόντων.

Κίνητρα Παραγωγικής Ανασυγκρότησης

Για τους τομείς αιχμής της μεταβιομηχανικής οικονομίας, διαμορφώνουμε τη μικρότερη φορολογία στην Ευρώπη. Ενθαρρύνουμε τις νέες ιδέες και τις νεανικές επιχειρηματικές πρωτοβουλίες που οδηγούν την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας.

Οι παραγωγικοί τομείς που σχετίζονται με την αισθητική, το περιβάλλον, την ανάπτυξη της γνώσης, την τεχνολογία, το σχεδιασμό νέων προϊόντων, την κοινωνική οικονομία, την αστική ανανέωση, τον αθλητισμό, τον τουρισμό, τη νέα αγροτική παραγωγή αποκτούν σαφή φορολογικά κίνητρα.

Μείωση Συντελεστών

Ο φόρος δεν είναι τιμωρία. Δουλειά του κράτους είναι η ανάπτυξη και όχι η αστυνόμευση της οικονομικής δραστηριότητας. Ο φόρος είναι η συμβολή μας στη δημιουργία μιας δίκαιης κοινωνίας και την απόλαυση των αγαθών μιας σύγχρονης πολιτείας. Οι φορολογικοί συντελεστές θα πρέπει να εκφράζουν το επίπεδο των παρεχόμενων κοινωνικών υπηρεσιών.

Σε ποσοτικό επίπεδο, θα πρέπει να ενταχθούν σε ένα σύστημα εναλλακτικών δυνατοτήτων από τις περιφέρειες σε συνάρτηση με την ανταγωνιστικότητα των αντίστοιχων ευρωπαϊκών.

Εναλλακτική Φορολογία

Η αίσθηση της αδιαφάνειας και της σπατάλης του δημοσίου, παράλληλα με το χαμηλό επίπεδο των προσφερόμενων κοινωνικών υπηρεσιών, αποτελούν ανασταλτικούς παράγοντες για τη νόμιμη απόδοση των φόρων.

Οι πολίτες πρέπει να γνωρίζουν πού πηγαίνουν τα λεφτά τους. Η διαμόρφωση ενός ολιστικού προϋπολογισμού σύμφωνα με τους οικονομικούς, κοινωνικούς και γεωγραφικούς στόχους της εθνικής παραγωγικής στρατηγικής θα επιτρέψει το σχεδιασμό εναλλακτικών φορολογικών προϊόντων.

Ο κάθε φορολογούμενος θα μπορεί να επιλέξει ανάμεσα στην χρηματοδότηση συγκεκριμένων έργων, σε συγκεκριμένες περιοχές και με μετρήσιμο κοινωνικό όφελος. Θα μπορεί να βλέπει το αποτέλεσμα της συμβολής του στην ανάπτυξη της πολιτείας και να αναγνωρίζεται η προσφορά του για το έργο στο οποίο συνέβαλε.

Διαχείριση εθνικών κεφαλαίων

Η Ελλάδα είναι πλούσια χώρα.

Η γη, το κλίμα, το δαιμόνιο των ανθρώπων, η γεωγραφική θέση, οι πλουτοπαραγωγικές πηγές, η ιστορία, η φήμη του πολιτισμού μας, οι αξίες μας είναι κεφάλαια που παραμένουν ανεκμετάλλευτα.

Στη μεταβιομηχανική οικονομία, τα υλικά και άυλα αγαθά είναι συμπληρωματικά και συμβάλλουν ταυτόχρονα στην ανάπτυξη πλούτου. Αναπτύσσουμε ένα συνολικό σύστημα για την ανάπτυξη και τη διαχείριση όλων των εθνικών πηγών παραγωγής πλούτου.

Εθνική Περιουσία

Οι Έλληνες δεν γνωρίζουν τη δημόσια περιουσία τους. Ποια είναι, πόσο αξίζει, ποιος τη διαχειρίζεται. Η κινητή και ακίνητη περιουσία του ευρύτερου δημόσιου τομέα πρέπει να καταγραφεί και να αξιολογηθεί συνολικά.

Τα κτήματα, τα κτίρια και τα αντικείμενα των υπουργείων, των υπηρεσιών, των οργανισμών, των δημόσιων ταμείων, των ιδρυμάτων, των εκκλησιών και των εθνικών χορηγιών έχουν ανεκτίμητη αξία. Όχι μόνο χρηματική, αλλά κυρίως ως όγκος διαχείρισης και ως μέγεθος πολεοδομικής, χωροταξικής και αναπτυξιακής προσέγγισης. Δεν πρόκειται να αλλάξει η ιδιοκτησία τους, αλλά να ενοποιηθούν οι δυνατότητες και να δημιουργηθούν συνολικές μακροπρόθεσμες εναλλακτικές προοπτικές από την αθροιστική τους υπεραξία.

Ένα εθνικό περιουσιακό χαρτοφυλάκιο πρέπει να φροντίζει τη δημόσια περιουσία των πολιτών, όπως κάθε πολίτης φροντίζει για τη δική του. Τα εθνικά κληροδοτήματα και μόνο είναι, για παράδειγμα, 16.000. Πρέπει να αξιολογηθούν οι αποδόσεις της χρήσης τους, να είναι διάφανος από τους πολίτες ο έλεγχός τους και να λειτουργήσουν ως πρότυπα για την προσέλκυση επενδύσεων και εθνικών ευεργεσιών.

Σχεδιάζουμε ένα νέο σύστημα συνολικής ανταποδοτικότητας του δημόσιου πλούτου για την αύξηση της απόδοσής του και τη διάθεσή του σε νέες, παραγωγικές επενδύσεις.

Η Αισθητική προσδιορίζει την Ανάπτυξη

Το επίπεδο της ανάπτυξης προσδιορίζεται από το επίπεδο της αισθητικής. Η δημόσια αισθητική αποτελεί συλλογική αξία και περιουσία του λαού, την οποία διαφυλάσσουμε, εξελίσσουμε και αναδεικνύουμε καθημερινά.

Αναδεικνύουμε την αξία της αισθητικής για την αναβάθμιση της ποιότητας ζωής. Η ποιότητα της αρχιτεκτονικής στις πόλεις, η ανάδειξη σύγχρονων προτύπων ομορφιάς, η δημιουργία τοπόσημων, η αισθητική στην παραγωγή προϊόντων και στην προσφορά υπηρεσιών σηματοδοτούν την κοινωνική πρόοδο.

Ανάπτυξη Εθνικής Υπεραξίας

Πρέπει να μετατρέψουμε το όνομα και τη φήμη της Ελλάδας σε αναπτυξιακή δυναμική. Να σχεδιάσουμε, να δημιουργήσουμε, να αναπτύξουμε και να διαχειριστούμε την εθνική υπεραξία. Να συνδέσουμε την εθνική παραγωγική στρατηγική με τις διεθνείς τοπικές δυνατότητες. Να μετουσιώσουμε την κατεύθυνση που σχεδιάζουμε σε τρόπο ζωής, σε νέες παραγωγικές δομές, σε οικολογική συνείδηση, σε κοινωνική ανάπτυξη, στον πολιτισμό που παράγουμε.

Κατοχυρώνουμε τις ονομασίες των αξιών και των τόπων μας. Συνδέουμε τα άυλα κεφάλαια της χώρας με τις νέες δομές παραγωγής. Αναδεικνύουμε την ποιότητα της προέλευσης των προϊόντων και των υπηρεσιών που παράγουμε. Αναπτύσσουμε την υπεραξία της Ελλάδας και διαχειριζόμαστε συστηματικά τον υλικό και άυλο πλούτο που παράγεται από τη φήμη της.

2. Κοινωνική ανάπτυξη

Η ισορροπία των κοινωνιών της μεταβιομηχανικής οικονομίας είναι η μεγαλύτερη πρόκληση της νέας εποχής.

Οι πολιτείες που θα πρωταγωνιστήσουν στη μεταβιομηχανική εποχή είναι αυτές που θα συνδυάσουν ταχύτερα τις νέες παραγωγικές δομές με τις ανάγκες της κοινωνίας. Όσες προσδώσουν στην ανάπτυξη κοινωνική προοπτική.

Η ανασυγκρότηση των παραγωγικών δομών είναι η μεγαλύτερη ευκαιρία για την αναδιάρθρωση των κοινωνικών ισορροπιών.

Η συλλογικότητα πρέπει να γίνει εθνική αξία. Σε ένα νέο συμβόλαιο με το λαό για την Ελλάδα.

Το κοινωνικό κράτος δεν είναι κόστος, είναι επένδυση. Ως έννοια δεν είναι παθητική, είναι ενεργητική. Για τη μετανεωτερική Ελλάδα, η κοινωνική δικαιοσύνη δεν είναι φιλανθρωπία, είναι αναπτυξιακή δυναμική.

Επένδυση στην εργασία

Το αποτέλεσμα της παραγωγικής ανασυγκρότησης εξαρτάται από τους εργαζόμενους. Οι Έλληνες αποτελούν το μεγαλύτερο κεφάλαιο της χώρας.

Η οικονομική ευημερία της κοινωνίας και κάθε πολίτη ξεχωριστά είναι δημοκρατικό δικαίωμα. Η χώρα μας τείνει να θεσμοθετήσει τη λιτότητα και να νομιμοποιήσει την αδράνεια. Αποτελεί απαίτηση της κοινωνίας να διαμορφώσουμε μια οικονομία με συλλογική διάσταση, μια πολιτεία με διαφανείς δημόσιους μηχανισμούς και μια κοινωνία όπου κάθε πολίτης απολαμβάνει καλές και σταθερές δουλειές με αξιοπρεπείς όρους διαβίωσης.

Στις βιομηχανικές δομές παραγωγής δόθηκε έμφαση στις μηχανές. Στην επανάσταση της μετανεωτερικής εποχής έχουν αξία οι άνθρωποι. Αυτή είναι η μεγάλη μας ευκαιρία. Να επενδύσουμε στους Έλληνες.

Στην Ελλάδα δουλεύουμε περισσότερες ώρες από όλες τις χώρες της Ευρώπης. Και όμως, η συνολική παραγωγικότητα είναι χαμηλότερη. Την ίδια στιγμή, διαπρέπουμε σε κάθε γωνιά της γης.

Στη δουλειά περνάμε τις περισσότερες ώρες της ημέρας. Αλλάζουμε το σύστημα εργασίας για να ταιριάζει στις ικανότητές μας.

Από την εργασία ξεκινά η βελτίωση της ποιότητας στη ζωή μας. Στην εργασία χτίζονται οι υποδομές της ελληνικής παραγωγικής επανάστασης.

Συνδέουμε την παραγωγικότητα με την αύξηση των προοπτικών που έχουν οι εργαζόμενοι. Οι Έλληνες δουλεύουν καλά όταν δεν αισθάνονται ότι τους κοροϊδεύουν. Όταν υπάρχουν στόχοι, φιλοδοξίες και προσδοκία κερδών. Ξέρουν να δουλεύουν και θέλουν να γνωρίζουν τι θα βγάλουν. Η ντομπροσύνη γίνεται αξία εργασίας.

Δουλεύουμε καλά για να ζούμε καλά.

Συμβόλαιο για την Ελλάδα

Για να πρωτοπορήσουμε στη μεταβιομηχανική εποχή, πρέπει να δημιουργήσουμε ένα ανταγωνιστικό εργασιακό σύστημα. Ένα χαρτοφυλάκιο για την επίτευξη μετρήσιμων οικονομικών και κοινωνικών στόχων.

Νέο Κοινωνικό Συμβόλαιο

Το συμβόλαιο με το λαό αποκτά παραγωγικό χαρακτήρα για την επίτευξη οικονομικών και κοινωνικών στόχων. Είναι απόλυτα συγκεκριμένο. Προδιαγράφει τις επενδύσεις, τις αρμοδιότητες και τις αποδόσεις για το ρόλο του καθενός.

Οι εργαζόμενοι καθίστανται συνέταιροι στην ανάπτυξη της χώρας. Αποκτούν διοικητικές ευθύνες για την παραγωγική ανασυγκρότηση. Συμμετέχουν στα συμβούλια των εταιριών.

Το κράτος μαθαίνει να κάνει τη δουλειά του. Επενδύει στις εθνικές δομές. Η καθημερινή διαχείριση γίνεται σε τοπικό επίπεδο.

Οι επιχειρήσεις απελευθερώνονται για να λειτουργήσουν σύμφωνα με την εθνική στρατηγική. Επενδύουν για να κερδίσουν. Παίρνουν για να δώσουν.

Ο κοινωνικός τομέας αναλαμβάνει την ικανοποίηση των συλλογικών αναγκών.

Παραγωγική Αλληλεξάρτηση

Οι υποδομές της οικονομίας είναι αλληλεξαρτώμενες. Οι υποχρεώσεις του κάθε τομέα της οικονομίας και των μερών του παραγωγικού δυναμικού συνιστούν την εθνική αναπτυξιακή στρατηγική. Οι πολιτικές συνδέονται μεταξύ τους από την αρχή.

Οι οικονομικές προσδοκίες, οι κοινωνικοί στόχοι, το κόστος ζωής, η εξάλειψη της αδήλωτης εργασίας, το σύστημα εργασιακής εξέλιξης, η μείωση της κρατικής σπατάλης και η ευθύνη των επιχειρήσεων για προσφορά κοινωνικού έργου εντάσσονται στο εθνικό παραγωγικό σχέδιο.

Οικονομικές Δεσμεύσεις

Το νέο κοινωνικό συμβόλαιο ξεκινά από την εργασία και έχει οικονομικούς όρους.

Η αύξηση των μισθών γίνεται κίνητρο για την ανάπτυξη. Η μείωση της φορολογίας αυξάνει τις επενδύσεις. Η εγγύηση της ασφάλισης δημιουργεί σιγουριά. Η εξάλειψη της σπατάλης του κράτους και της λογικής του πολιτικού κόστους δημιουργεί κλίμα εμπιστοσύνης. Η βελτίωση των συνθηκών εργασίας αυξάνει την παραγωγικότητα. Η μείωση των ωρών εργασίας προσφέρει μια καλύτερη ζωή.

Διανομή Εργασιακής Υπεραξίας

Η διανομή των ωφελειών της παραγωγικής ανασυγκρότησης πρέπει να είναι δίκαιη. Η εποχή των παθητικών επιδομάτων να περάσει ανεπιστρεπτί.

Κατά της διάρκεια της δεκαετίας του '90, τα κέρδη των επιχειρήσεων στην Ελλάδα αυξήθηκαν κατά 3.000%, ενώ οι μισθοί της αντίστοιχης περιόδου μόλις κατά 90%, ποσοστό που δεν καλύπτει ούτε την αύξηση του πληθωρισμού.

Η διανομή της εργασιακής υπεραξίας είναι αρχή μιας προοδευτικής κοινωνίας. Οι εργαζόμενοι θα συμμετέχουν αναλογικά στην αύξηση των κερδών και της αξίας των εταιριών.

Δουλειές για όλους

Η εργασία είναι το ελάχιστο δικαίωμα των πολιτών.

Η ευθύνη του κράτους για τη διαιώνιση του υψηλού ποσοστού ανεργίας και του μεγάλου αριθμού των μη απασχολούμενων είναι μεγάλες και ξεκάθαρες.

Το πρόβλημα της απασχόλησης στην Ελλάδα είναι διαρθρωτικό. Προκύπτει από τις χρόνιες δυσκαμψίες της ελεγχόμενης ημικρατικής εθνικής οικονομίας και τη λανθασμένη παραγωγική κατεύθυνση της χώρας.

Δικαίωμα στην Εργασία

Το συνολικό ποσοστό απασχόλησης στη χώρα ανέρχεται στο 57%, ενώ για τις γυναίκες βρίσκεται στο 43%.

Το δικαίωμα της εργασίας δεν αφορά μόνο στη μικροπολιτική αντίληψη της πρόσληψης. Αφορά στο μισθό, στην κάλυψη του κόστους ζωής, στις συνθήκες εργασίας, στις οικονομικές και επαγγελματικές προοπτικές.

Αποστολή μας είναι η απόλυτη απασχόληση. Πρώτος στόχος η αύξηση της εργασιακής ζήτησης. Με την αναδιάρθρωση των παραγωγικών δομών, η ανεργία θα μειωθεί στο 4% και το συνολικό ποσοστό απασχόλησης θα αυξηθεί πάνω από είκοσι ποσοστιαίες μονάδες, αγγίζοντας το 80%.

Συνολικό Πραγματικό Εισόδημα

Το κράτος πρέπει να μάθει να κάνει τη δουλειά του. Το πραγματικό εισόδημα θα αυξηθεί από τη μείωση των πολλαπλών εξόδων για την υγεία, την παιδεία, την ασφάλιση και τις ευρύτερες ευθύνες του κράτους που θα έπρεπε να παρέχονται με ποιότητα και πραγματικά δωρεάν.

Οι επιχειρήσεις οφείλουν να αναπτύξουν μια σύγχρονη αντίληψη. Η αύξηση των μισθών, η συμμετοχή των εργαζομένων στα κέρδη, η διανομή μετοχών αποτελούν στην εποχή μας εταιρική ευθύνη και κίνητρο για την παραγωγικότητά τους.

Δικαίωμα στην επαγγελματική επιτυχία

Η εθνική παραγωγική στρατηγική πρέπει να αναδείξει την ενεργητική διάσταση της εργασίας. Ο εργασιακός πολιτισμός να γίνει δημιουργικός.

Θέλουμε να δουλεύουμε καλύτερα. Να δουλεύουμε νόμιμα. Να κάνουμε τη δουλειά που θέλουμε. Να παράγουμε περισσότερα. Οι συνθήκες εργασίας να βελτιωθούν. Να νοιώθουμε ότι συμβάλλουμε σε κάποιο σκοπό. Να αξιοποιούνται οι γνώσεις και οι ικανότητές μας. Να σπουδάσουμε αυτό που θέλουμε και να δουλεύουμε σε ό,τι σπουδάσαμε. Να αναγνωρίζονται οι κόποι μας. Να έχουμε δυνατότητες επαγγελματικής εξέλιξης. Να γνωρίζουμε τον κόσμο με τη δουλειά μας.

Μείωση των Ωρών Εργασίας

Η μείωση των ωρών εργασίας είναι ιστορικό δείγμα οικονομικής και κοινωνικής εξέλιξης.

Στην Ελλάδα δουλεύουμε περισσότερο από όλους τους Ευρωπαίους και παράγουμε 30% λιγότερο από ό,τι οι υπόλοιποι. Έχουμε έλλειμμα απασχόλησης και παραγωγικότητας.

Απαιτούμε την άμεση μείωση των ωρών εργασίας σε 35. Με τον εκσυγχρονισμό των παραγωγικών δομών και της αντίστοιχης πολιτικής θα δημιουργηθούν αρχικά 130.000 νέες θέσεις εργασίας.

Κοινωνική κινητικότητα

Η κινητικότητα είναι κλειδί για την κοινωνική δικαιοσύνη στην εποχή μας.

Οι όροι της κοινωνικής διαστρωμάτωσης αλλάζουν. Αποτελεί ευθύνη του κράτους να ανανεώσει τις κοινωνικές δομές και να διασφαλίσει ότι, στη νέα εποχή, όλοι μοιράζονται τα οφέλη της ανάπτυξης.

Για τις προοδευτικές δυνάμεις, η μετάβαση στη μεταβιομηχανική εποχή αποτελεί ευκαιρία για τη δημιουργία μιας νέας, δικαιότερης και πιο ισότιμης κοινωνίας.

Θέλουμε μια κοινωνία που συνδέει την αύξηση της παραγωγικότητας με την κοινωνική ανάπτυξη, που διευρύνει τη χάρτα των δικαιωμάτων και διεκδικεί περισσότερα οφέλη για όλους τους πολίτες. Μια κοινωνία που δημιουργεί προϋποθέσεις για καλύτερη ζωή, που παρέχει εφόδια στους νέους, διασφαλίζει τα δικαιώματα και τις προοπτικές των εργαζομένων και επιβραβεύει τους κόπους και τις προσπάθειες των μεγαλύτερων. Μια κοινωνία σε συνεχή εξέλιξη.

Νέες Κοινωνικές Ανάγκες

Η ανασυγκρότηση των παραγωγικών δομών διαμορφώνει νέες κοινωνικές ανάγκες. Ο κύκλος ζωής διευρύνεται, οι γνωστικές απαιτήσεις μεγαλώνουν, τα ζητούμενα διαφοροποιούνται.

Η μεγάλη πρόκληση για τις προοδευτικές δυνάμεις είναι να προσαρμόσουν το κοινωνικό μοντέλο στις εξελίξεις. Στην εποχή μας ζούμε περισσότερο, αναλαμβάνουμε πιο πολύπλοκους ρόλους, χρειαζόμαστε μεγαλύτερη αυτονομία και περισσότερες δυνατότητες για προσωπικές επιλογές. Με την πρόοδο της επιστήμης, της οικονομίας και της τεχνολογίας αλλάζουν τα αιτήματα και οι προσδοκίες των πολιτών, μεταβάλλεται το περιεχόμενο της κοινωνικής διαστρωμάτωσης και εμφανίζονται καινούργιες πηγές κοινωνικών κινδύνων.

Νέες Κοινωνικές Διεκδικήσεις

Δεν αρκούμαστε σε όσα έχουμε διασφαλίσει μέχρι σήμερα. Διεκδικούμε το δικαίωμα να διευρύνουμε τις προοπτικές της κοινωνίας, να ισχυροποιήσουμε τα δικαιώματα των πολιτών, να εμπλουτίσουμε την κοινωνική πολιτική και να θέσουμε νέους όρους κοινωνικής ασφάλειας.

Κοινωνική οικονομία

Η έννοια της κοινωνικής δικαιοσύνης εξελίσσεται. Τα αιτήματα της εποχής έχουν πάψει να είναι μονοδιάστατα. Η αύξηση των κοινωνικών αναγκών έχει οδηγήσει στην αδυναμία του βιομηχανικού κράτους να ανταπεξέλθει.

Οι κοινωνικές υπηρεσίες πρέπει να αποτελέσουν παραγωγικό τομέα της οικονομικής ανασυγκρότησης. Η ικανοποίηση των νέων αναγκών να γίνει με παραγωγικούς όρους. Η αύξηση της ζήτησης των κοινωνικών υπηρεσιών να καλυφθεί με τη μεγέθυνση της αντίστοιχης προσφοράς και την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των παραγωγικών κοινωνικών φορέων. Η δημιουργία κοινωνικού πλεονάσματος να διασφαλίζει την ευρύτερη και δικαιότερη διανομή του.

Κοινωνική Στρατηγική

Η εκπόνηση ενός εθνικού σχεδίου κοινωνικής ανάπτυξης είναι πολιτική ευθύνη. Στόχος του κράτους πρέπει να είναι η ικανοποίηση των σύγχρονων κοινωνικών αναγκών όλων των ομάδων, η σμίκρυνση των κοινωνικών διαφορών και η παροχή ευρύτερα εξατομικευμένων υπηρεσιών σύμφωνα με δείκτες ποιότητας αντίστοιχους με την άνοδο του επιπέδου ζωής.

Η αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού, το επίπεδο της παιδείας, η αύξηση των μισθών, η προστασία του περιβάλλοντος, η βελτίωση των δημόσιων χώρων εντάσσονται στην κοινωνική στρατηγική.

Κοινωνικές Επενδύσεις

Η αύξηση της προσφοράς κοινωνικών υπηρεσιών επιτυγχάνεται με τη συμμετοχή όλων των τομέων της οικονομίας στην παραγωγή τους. Η ανάπτυξη της κοινωνικής οικονομίας θα συμβάλει στη συνολική αύξηση της εθνικής παραγωγικότητας. Η συμμετοχή των δημόσιων οργανισμών, του ιδιωτικού τομέα και των φορέων της κοινωνίας των πολιτών στη δημιουργία μιας νέας, ανοικτής οικονομίας έχει ως στόχο τη μεγιστοποίηση των κοινωνικών αποδόσεων.

Η διαχείριση σε επίπεδο τοπικής διακυβέρνησης και η απεμπλοκή από τη λογική των παθητικών δαπανών θα επιφέρει την παράλληλη βελτίωση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών και τη μεγιστοποίηση της κοινωνικής ανταποδοτικότητάς τους.

Κοινωνικός Προϋπολογισμός

Για τη διαμόρφωση κοινωνικού προϋπολογισμού και απολογισμού πρέπει να ευθύνονται όλοι οι φορείς που παράγουν κοινωνικό έργο: το κράτος, οι δήμοι, οι οργανισμοί, η εκκλησία, οι επιχειρήσεις, οι μη κυβερνητικές οργανώσεις.

Με ολιστική μεθοδολογία να καταγραφούν οι κοινωνικές υπηρεσίες, να αξιολογούνται οι δαπάνες για την παραγωγή τους, κάθε επένδυση να αντιστοιχεί σε στόχους βάσει κοινωνικών προτεραιοτήτων, να υπάρχουν μετρήσιμα αποτελέσματα και έλεγχος αξιολόγησης, να διασφαλίζεται η σωστή διαχείριση των οικονομικών και ανθρώπινων πόρων, να προβλέπεται σύστημα για την ποιότητα και τον έλεγχο των κοινωνικών υπηρεσιών.

Η κοινωνική οικονομία πρέπει να είναι διάφανη.

Κοινωνική Ανταποδοτικότητα

Η λειτουργία των νέων κοινωνικών δομών παραγωγής, σε συνδυασμό με την ανάπτυξή τους σε τοπικό επίπεδο, θα αποτελέσει σταδιακά το 30% του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος.

Η προσφορά σύγχρονων κοινωνικών υπηρεσιών στην υγεία, την εργασία, την πρόνοια, το περιβάλλον, την παιδεία, τη μετανάστευση, την ασφάλιση θα συντελέσει στη διαμόρφωση μιας

νέας μορφής υπεύθυνης επιχειρηματικότητας και στην εξελικτική ανάπτυξη κοινωνικών υπηρεσιών νέας γενιάς.

Με την επιδιωκόμενη δημιουργία κοινωνικού πλεονάσματος θα καλυφθούν πιο αποτελεσματικά, με νέες υπηρεσίες, οι νέες ανάγκες των νέων ομάδων που μορφώνουν την πολύπλευρη κοινωνική διαστρωμάτωση της μετανεωτερικής εποχής.

Κοινωνική Επιχειρηματικότητα

Η διεύρυνση των μέσων παραγωγής κοινωνικών υπηρεσιών και η αύξηση όσων συμμετέχουν στη διαχείρισή τους θα επιφέρουν τη μείωση της ανεργίας και την εργασιακή ένταση μη απασχολούμενων μέχρι σήμερα πολιτών.

Οι δείκτες αποδοτικότητας των κοινωνικών επενδύσεων θα αυξηθούν με τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών από την ανάπτυξη της τοπικής διακυβέρνησης, τη δημιουργία κοινωνικών συνεταιρισμών, τη συμμετοχή των πανεπιστημίων και τη διεύρυνση των διεθνών συνεργασιών.

Διανομή Κοινωνικής Υπεραξίας

Η ολοκλήρωση των δομών κοινωνικής ανάπτυξης θα δημιουργήσει μια οικονομική υπεραξία, με διεθνές αντίκρισμα.

Πολιτική ευθύνη είναι η αξιοποίηση των ωφελειών από την αύξηση της κοινωνικής παραγωγικότητας και η διανομή τους στην κοινωνία.

Πόλεμος κατά της φτώχειας

Η φτώχεια είναι φαινόμενο κοινωνικής υπανάπτυξης.

Η κοινωνική ισορροπία καταδεικνύει το επίπεδο του πολιτισμού ενός λαού. Είναι απαράδεκτο να υπάρχει στην Ελλάδα ένα 20% του πληθυσμού που ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας.

Συλλογική Αξιοπρέπεια

Διεκδικούμε την πρόσβαση όλων όσοι έχουν ανάγκη σε συνθήκες συλλογικής αξιοπρέπειας. Η φτώχεια και η ανέχεια είναι ευθύνη όλων μας. Τα σημερινά προγράμματα πρόνοιας δεν είναι αρκετά και υποβιβάζουν τους αδύναμους πολίτες σε παθητικούς δέκτες της κρατικής ελεημοσύνης. Δημιουργούμε προγράμματα με στόχο την αύξηση των ευκαιριών και των προσβάσεων στην εργασία και σε μια αξιοπρεπή διαβίωση.

Το κόστος για μια ενεργητική πολιτική προστασίας της ανθρώπινης αξιοπρέπειας δεν έχει πρωτεύουσα σημασία. Η διαφύλαξη της κοινωνικής ειρήνης και συνοχής δεν μετριέται σε χρήματα. Μειώνοντας τις δαπάνες για αμυντικούς εξοπλισμούς, μπορούμε να εξασφαλίσουμε τη στέγαση και τη διαβίωση πολλών συμπολιτών μας.

Δικαίωμα στην ασφάλιση

Το ασφαλιστικό σύστημα συνοψίζει το δικαίωμα κάθε πολίτη να παράγει, να ζει και να απολαμβάνει τους κόπους του με αξιοπρέπεια. Αυτό το δικαίωμα καλούμαστε να υπερασπίσουμε και πάλι σε μια εποχή με νέα δεδομένα, ως μέγιστη υποχρέωσή μας στις γενιές του μέλλοντος. Να βρούμε τον τρόπο με τον οποίο όλο και λιγότεροι εργαζόμενοι, που αρχίζουν να εργάζονται αργότερα, θα υποστηρίξουν έναν αυξανόμενο αριθμό ασφαλισμένων με μεγαλύτερο χρόνο ζωής.

Δημοψήφισμα για το Ασφαλιστικό

Καμιά αναβολή δεν δικαιολογείται στη μεταρρύθμιση της ασφαλιστικής λογικής της χώρας. Κάθε δισταγμός υπονομεύει το παρόν και το μέλλον της κοινωνίας μας. Κάθε καθυστέρηση υποθηκεύει τα κεφάλαια, τις ανάγκες και τις προσδοκίες του λαού μας.

Δεν μπορούμε να αφήσουμε την ασφάλεια του μέλλοντός μας στην εκάστοτε πολιτική εξουσία. Το νέο ασφαλιστικό σύστημα πρέπει να διαμορφωθεί με απόφαση των ίδιων των πολιτών, με δημοψήφισμα.

Μια κοινωνία για όλους

Η νέα Ελλάδα πρέπει να ανήκει σε όλους τους Έλληνες. Το κοινωνικό οικοδόμημα των νέων παραγωγικών δομών πρέπει να προσφέρει σε κάθε μέλος της κοινωνίας τις δυνατότητες για να συμμετέχει και να εξελίσσεται.

Το εύρος της κοινωνικής ανάπτυξης να διαχυθεί ισότιμα στους πολίτες όλων των κοινωνικών στρωμάτων. Το επίπεδο ζωής στην Ελλάδα να είναι εμφανές στην ποιότητα των κοινωνικών υπηρεσιών.

3. Επένδυση στο κράτος

Το ελληνικό κράτος δημιουργήθηκε με βάση τις δομικές αδυναμίες της κοινωνίας κατά τη διάρκεια της βιομηχανικής εποχής.

Σήμερα, έχουμε ανάγκη από μια νέα πολιτεία, με νέους νόμους και θεσμούς, επίκαιρους για τη βελτίωση των όρων της ζωής μας.

Χρειαζόμαστε ένα νέο νομικό πολιτισμό για να απελευθερώσουμε τη δημιουργικότητα της κοινωνίας μας και να δώσουμε κίνητρα για ανάπτυξη.

Θέλουμε μια κυβέρνηση με στρατηγική αντίληψη. Απαιτούμε την εξέλιξη της διακυβέρνησης σε τοπικό επίπεδο.

Μια πολιτεία που θα αποκεντρώνεται αναπτυξιακά και δημοκρατικά. Μια πολιτεία που θα ξεκινά από τη γειτονιά.

Διεκδικούμε μια δημόσια διοίκηση που θα δώσει ώθηση στην ανασυγκρότηση της χώρας. Μια πολιτεία που μπορεί να σχεδιάζει, να διαχειρίζεται, να παράγει.

Νέα δημόσια οικονομία

Η δημόσια διοίκηση αποτελεί τη βάση για την κοινωνική και οικονομική εξέλιξη της χώρας.

Επενδύουμε στις μεγάλες παραγωγικές δυνατότητες του δημοσίου.

Δημόσια Παραγωγικότητα

Η δημόσια οικονομία αποκτά στρατηγική, στόχους, λειτουργία και τρόπους αξιολόγησης για να αποτελέσει κεντρικό μοχλό ανασυγκρότησης των παραγωγικών δομών.

Το κράτος πρέπει να γίνει πρότυπο ανάπτυξης. Η δημόσια διοίκηση πρέπει να αξιοποιήσει τις παραγωγικές της δυνατότητες. Να εφαρμόσει νέους τρόπους για την αξιοποίηση των δημόσιων κεφαλαίων.

Να σχεδιαστούν εθνικά δεδομένα απόδοσης με άμεση δυνατότητα κοινωνικής αξιολόγησης.

Περιφερειακά Δίκτυα Υπηρεσιών

Ο συγκεντρωτικός τρόπος παροχής δημόσιων υπηρεσιών κοστίζει τόσο στο κράτος όσο και στον πολίτη.

Όλο το δημόσιο μετακομίζει στις περιφέρειες και τους δήμους της χώρας. Η διασπορά γίνεται αναλογικά με τις πραγματικές ανάγκες των πολιτών και έχει ανταποδοτικά οφέλη για το κόστος και την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών.

Από το κάθετο, αργό και δαπανηρό αθηνοκεντρικό μοντέλο παροχής υπηρεσιών, δημιουργούμε απόλυτα αποκεντρωμένα, οριζόντια δίκτυα σε όλη την επικράτεια. Δίκτυα που συνεργάζονται, αλληλοσυμπληρώνονται, επικοινωνούν και παρέχουν ενοποιημένες υπηρεσίες, μεγιστοποιώντας την παραγωγικότητα της δημόσιας διοίκησης και τις επιδόσεις της κοινωνικής οικονομίας.

Εθνικό Ανθρώπινο Κεφάλαιο

Η μεγιστοποίηση των αποδόσεων του δημοσίου ξεκινά από την επένδυση στο ανθρώπινο δυναμικό. Οι δημόσιοι υπάλληλοι αποτελούν ανεκτίμητο εθνικό κεφάλαιο. Η παραγωγική ανασυγκρότηση αντιλαμβάνεται τους δημόσιους υπαλλήλους στο ενεργητικό και όχι στο παθητικό της εθνικής οικονομίας.

Το ανθρώπινο δυναμικό του κράτους έχει ανάγκη από μια νέα κατεύθυνση. Στη νέα ελληνική πολιτεία, όλοι έχουν ρόλο, ευθύνες, αρμοδιότητες και δουλειά να κάνουν.

Αξιοποιούμε την τεχνογνωσία, τα οράματα, τις επαγγελματικές φιλοδοξίες των εργαζομένων. Αναγνωρίζουμε το δικαίωμα της επαγγελματικής καταξίωσης αυξάνοντας το κύρος τους στην παραγωγική διαδικασία.

Καλλιεργούμε ένα νέο επαγγελματισμό στη διοίκηση του κράτους, με βάση την ακεραιότητα και τις δυνατότητες των δημοσίων υπαλλήλων.

Κοινωνική Ανταποδοτικότητα

Διαμορφώνουμε μια νέα στρατηγική για την αξιοποίηση της παραγωγικής μηχανής του δημοσίου.

Δημιουργούμε εθνικά δεδομένα απόδοσης και συνδέουμε τα αποτελέσματά τους με την κρατική χρηματοδότηση.

Αποκέντρωση εξουσιών

Χρειαζόμαστε νέους θεσμούς για να δώσουν φωνή και ισχύ στις νέες κοινωνικές δυνάμεις και να καταργήσουν εξουσίες που δεν ανταποκρίνονται στη σημερινή πραγματικότητα.

Αποσυγκεντρώνουμε τις κρατικές εξουσίες και αναθέτουμε σε κάθε φορέα το μερίδιο που του αναλογεί. Εισάγουμε ένα νέο πλαίσιο σχέσεων και συνεργασίας που αναδεικνύει τις νέες κοινωνικές δυνάμεις και αξιοποιεί τη δυναμική τους προς όφελος της πολιτείας.

Κυβερνητική Αποσυμφόρηση

Η κυβέρνηση αναλαμβάνει τον επιτελικό ρόλο που της αρμόζει στην εποχή μας. Μικραίνει σε μέγεθος και όγκο εργασίας, έχοντας το στρατηγικό ρόλο για την κατεύθυνση της χώρας. Οι υπέρογκες ευθύνες που έχει σήμερα συγκεντρώσει αναθέτονται σε θεσμούς που είναι πιο κατάλληλοι και ικανοί να τις φέρουν σε πέρας.

Η κυβέρνηση διαμορφώνει τη στρατηγική της χώρας και συντονίζει τον έλεγχο εφαρμογής της στην επικράτεια. Το σύνολο των διοικητικών αρμοδιοτήτων ασκείται σε τοπικό επίπεδο.

Τοπική Διακυβέρνηση

Όλες οι διοικητικές αρμοδιότητες της εκτελεστικής εξουσίας διαχέονται στον τόπο εφαρμογής τους.

Καμιά λειτουργία που αφορά στην καθημερινή διοίκηση του κράτους δεν παραμένει στα χέρια της κεντρικής κυβέρνησης. Η τοπική αυτοδιοίκηση αποκτά εκτελεστικές εξουσίες και αναλαμβάνει το σύνολο των ρόλων και των ευθυνών που η κεντρική κυβέρνηση δεν προλαβαίνει και δεν μπορεί να υλοποιήσει.

Τρίτος Τομέας της Οικονομίας

Ξεπερνάμε την ολιγοπωλιακή σύγκρουση μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Η ανάδειξη του πλουραλισμού στις πηγές και τους τρόπους παροχής των κοινωνικών υπηρεσιών διευρύνει τις δυνατότητες για μια πολιτεία δικαιοσύνης.

Η θεσμική αναγνώριση της κοινωνικής οικονομίας ανανεώνει το συλλογικό απόθεμα κοινωνικής προσφοράς. Ο τρίτος τομέας της οικονομίας αυξάνει τα μεγέθη και διευρύνει τις παραμέτρους ανάπτυξης του εθνικού προϊόντος.

Νέοι νόμοι

Διαμορφώνουμε ένα νέο νομικό πολιτισμό. Η απλοποίηση και κωδικοποίηση όλων των νόμων του κράτους θα αλλάξει τις δομές της πολιτείας μας. Καταργούμε και αντικαθιστούμε κάθε νόμο που δεν ευνοεί τη λειτουργία της δημοκρατίας, την παραγωγικότητα και την ελευθερία. Κάθε νέο νομοσχέδιο παρέχει κίνητρα για την εφαρμογή του, σύμφωνα με τις ανάγκες της εποχής.

Το Κόστος της Πολυνομίας

Το νομικό καθεστώς της χώρας, όπως έχει διαμορφωθεί, είναι αδύνατον να λειτουργήσει αποτελεσματικά, σε όφελος της πολιτείας. Η πληθώρα αντικρουόμενων νόμων και αποφάσεων αυξάνει τα δημόσια έξοδα και επιβαρύνει τη βραδύτητα της κρατικής λειτουργίας.

Περισσότερο από 40.000 νόμοι, διατάξεις και αποφάσεις είναι ο απολογισμός του νομικού λαβύρινθου της χώρας τα τελευταία 30 χρόνια. Τα συμπτώματά του κοστίζουν σε υπάρχον και δυνητικό δημόσιο χρήμα κάθε μέρα.

Η πολυνομία, η αοριστία και η αδυναμία απόδοσης ευθυνών ευνοούν την αυθαιρεσία. Το πελατειακό κράτος και η κουλτούρα του ρουσφετιού ευνοούνται, σε βάρος όλων μας.

Πολιτισμός Δικαίου

Μειώνουμε τον όγκο των νόμων στο απόλυτα απαραίτητο μέγεθος για την εποχή μας. Απλοποιούμε και αναδιατυπώνουμε ξεκάθαρα τους νόμους, ώστε να έχουν καθολική ισχύ και να εφαρμόζονται από όλους.

Κωδικοποίηση των Νόμων

Κωδικοποιούμε το σύνολο των διατάξεων της ελληνικής νομοθεσίας, ώστε να αποτελέσει ένα ενιαίο, κατανοητό, εύχρηστο και αποτελεσματικό εργαλείο κοινωνικής και αναπτυξιακής πολιτικής. Ο νέος νομικός κώδικας συγγράφεται σε γλώσσα απλή και κατανοητή ώστε να καταστεί εφαρμόσιμος από όλους.

Προγραμματίζουμε τον ποιοτικό έλεγχο του νομικού πλαισίου της χώρας και την αξιολόγηση των επιπτώσεών του στο κόστος και τον τρόπο λειτουργίας του κράτους.

Ανάπτυξη των περιφερειών

Η παραγωγική ανασυγκρότηση της Ελλάδας ξεκινά από τις περιφέρειες.

Οι πόλεις μας πρέπει να αποκτήσουν δύναμη και ρόλο. Οι τοπικοί θεσμοί να έχουν εξουσία.

Αλλάζουμε τον αναπτυξιακό χάρτη της Ελλάδας. Διαμορφώνουμε ένα δυναμικό μοντέλο αποκέντρωσης, προς όφελος των πολιτών και των τοπικών κοινωνιών.

Αποκεντρώνουμε πλήρως τη διοίκηση του τόπου. Κάθε περιοχή της χώρας αναπτύσσει τη δική της ταυτότητα για την ποιότητα ζωής.

Πολιτική Αποκέντρωση

Απελευθερώνουμε την κεντρική εξουσία από περιττές ευθύνες και αρμοδιότητες και τις τοπικές κοινωνίες από το βάρος της υλοποίησης αποφάσεων που λαμβάνονται από κάποιο απόμακρο κέντρο και που, τις περισσότερες φορές, δεν ανταποκρίνονται στις ανάγκες τους.

Οι τοπικές κοινωνίες αποκτούν τη θεσμική θωράκιση για να σχεδιάζουν και να αποφασίζουν.

Αναπτυξιακή Αποκέντρωση

Η Ελλάδα διαθέτει πολλές και διαφορετικές πηγές πλούτου. Για την αξιοποίηση όλων των εθνικών πόρων και τη μεγιστοποίηση των αποδόσεών τους, πρέπει να αποκτήσει ένα ολοκληρωμένο σχέδιο με έμφαση στις ιδιαίτερες δυνατότητες κάθε περιοχής.

Κάθε περιφέρεια, κάθε πόλη, κάθε περιοχή διαχειρίζεται τον πλούτο που διαθέτει χωρίς κεντρικές παρεμβάσεις.

Οργανωτική Αποκέντρωση

Η δημόσια διοίκηση της χώρας μετακομίζει στις περιφέρειες, τις πόλεις και τα χωριά μας.

Διαχέουμε όλες τις οργανωτικές εξουσίες στις περιφέρειες και τους δήμους της χώρας. Τοποθετούμε τις δημόσιες υπηρεσίες δίπλα στον πολίτη, κοντά στις καθημερινές του ανάγκες, στο επίκεντρο της ανάπτυξης. Δημιουργούμε δίκτυα υπηρεσιών που εκτείνονται σε όλη την επικράτεια.

Η εξουσία στην επαρχία

Αλλάζουμε την οργανωτική δομή και τη νοοτροπία του κράτους.

Εισάγουμε το θεσμό της τοπικής διακυβέρνησης. Οι δήμοι της χώρας αποκτούν ισχύ και πόρους για να διοικήσουν.

Αποσυγκέντρωση του Κράτους

Η νέα δομή του κράτους αποτελεί ένα δίκτυο υπηρεσιών που καλύπτει ισόρροπα την επικράτεια. Η αποσυγκέντρωση του πολιτικού, διοικητικού και κοινωνικού συστήματος αυξάνει την ποσότητα και την ποιότητα των υπηρεσιών που παράγει η πολιτεία μας.

Διοικητικός Εκσυγχρονισμός

Οι διοικητικές δομές της επικράτειας εκσυγχρονίζονται για να αποτελέσουν αυτόνομες οργανωτικές μονάδες που διαχειρίζονται την ανάπτυξη σε τοπικό επίπεδο. Μεταφέρουμε πόρους, τεχνογνωσία και ανθρώπινο δυναμικό στις τοπικές κοινωνίες και σχεδιάζουμε ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα εκσυγχρονισμού των διοικητικών υποδομών. Επενδύουμε στην οριζόντια συνεργασία μεταξύ των τοπικών δημόσιων υπηρεσιών. Η τεχνολογία συνδέει τους δημόσιους οργανισμούς μεταξύ τους, διασφαλίζει την αμεσότητα και την ταχύτητα στην παροχή υπηρεσιών και διευκολύνει τον έλεγχο της ποιότητας.

Πολιτική Νομιμοποίηση

Χαρτογραφούμε τη νέα δομή της χώρας με άξονα τα επίπεδα εξουσιών ανά γεωγραφική περιοχή, πληθυσμιακή κατανομή, αναπτυξιακές δυνατότητες, πολιτισμικές ιδιαιτερότητες.

Όλες οι μορφές τοπικής αυτοδιοίκησης γίνονται αιρετές.

Περιφερειακή Διακυβέρνηση

Σχεδιάζουμε από την αρχή τον παραγωγικό χάρτη της χώρας για να διαμορφώσουμε εθνικές περιφέρειες ικανές να διαχειρίζονται την ανάπτυξή τους: Μακεδονία, Θράκη, Ήπειρος, Θεσσαλία, Στερεά Ελλάδα, Πελοπόννησος, Αιγαίο, Ιόνιο, Κρήτη.

Κάθε περιφέρεια έχει την πλήρη ευθύνη του σχεδιασμού και της υλοποίησης των τοπικών πολιτικών, την κατανομή των πόρων, το ρυθμό και την κατεύθυνση της ανάπτυξης, τις επιμέρους στρατηγικές, τα μεγάλα έργα.

Οι περιφερειακές αρχές υλοποιούν πολιτικές για τη διαχείριση του φυσικού και ανθρώπινου πλούτου, την εφαρμογή αποκεντρωτικών λειτουργιών, την ανάπτυξη νέων παραγωγικών και επιχειρηματικών δομών και τη διαμόρφωση νέων αναπτυξιακών ευκαιριών.

Κάθε περιφέρεια αναλαμβάνει τις πολιτικές για το περιβάλλον, το εκπαιδευτικό σύστημα, τα δίκτυα μεταφορών, την ανάπτυξη και διαχείριση των τηλεπικοινωνιών, τα μεγάλα έργα υποδομής και τα έργα κοινωνικού συμφέροντος, τις πολιτικές υγείας και πρόνοιας, το σχεδιασμό και την υλοποίηση της ανάπτυξης στην περιοχή.

Πρωτεύουσα η Θεσσαλονίκη

Η Θεσσαλονίκη πρέπει να γίνει το μητροπολιτικό κέντρο της Ελλάδας. Η Αθήνα έχει αγγίξει τον κορεσμό. Το βόρειο τμήμα της χώρας προσφέρει νέες ευκαιρίες για ανάπτυξη.

Αξιοποιούμε τη στρατηγική θέση της Θεσσαλονίκης.

Εθνική Ανάπτυξη προς το Βορρά

Το βόρειο τμήμα της χώρας γίνεται ο πρωτογενής άξονας της εθνικής ανάπτυξης. Έχουμε πολλά να κερδίσουμε εάν επενδύσουμε στην περιοχή και στη δυναμική που κρύβει.

Κάνουμε τη βόρεια Ελλάδα κέντρο της εθνικής οικονομίας, της επιχειρηματικότητας, του εμπορίου, του τουρισμού και του πολιτισμού. Συνδέουμε τους οδικούς άξονες, τα λιμάνια και τα αεροδρόμια της βόρειας Ελλάδας με τις γειτονικές χώρες. Αξιοποιούμε τη σύνδεση των ενεργειακών αγωγών για να καταστήσουμε τη βόρεια Ελλάδα διεθνή ενεργειακό δίαυλο. Η Μακεδονία αναπτύσσεται σε πανευρωπαϊκό και μεσογειακό κόμβο διασύνδεσης της δύσης με την ανατολή.

Η Θεσσαλονίκη πρέπει να γίνει η νέα πρωτεύουσα της Ελλάδας. Να αναπτύξει συγκεκριμένο ρόλο με διεθνή εμβέλεια. Να πρωταγωνιστήσει στην παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας.

Διεθνής οικονομία των πόλεων

Απελευθερώνουμε την ενέργεια των ελληνικών πόλεων.

Ενθαρρύνουμε την καλλιέργεια κλίματος συναγωνισμού μεταξύ των πόλεων. Συναγωνισμός ποιοτικός, τουριστικός, διοικητικός, μεταφορικός, εκπαιδευτικός.

Διοικητική Ευελιξία

Δίνουμε στις πόλεις μας την ελευθερία να λειτουργήσουν αυτόνομα. Να σχεδιάσουν και να δημιουργήσουν τις υποδομές που πραγματικά χρειάζονται. Να διαχειριστούν πόρους με βάση τους στόχους που έχουν θέσει. Να αναπτύξουν συνεργασίες μέσα και έξω από τον ελληνικό χώρο. Προσαρμόζουμε το νομοθετικό πλαίσιο για να συμβαδίζει με το νέο, πολύκεντρο μοντέλο της εθνικής ανάπτυξης.

Τοπική Οικονομική Ανάπτυξη

Κάθε πόλη της Ελλάδας εξελίσσεται σε αυτόνομο παραγωγικό κέντρο.

Κάθε πόλη και περιοχή εξειδικεύεται σε συγκεκριμένους τομείς, στους οποίους μπορεί να ξεχωρίσει. Διαμορφώνει ιδιαίτερη επενδυτική αντίληψη και το δικό της στρατηγικό σχέδιο με στοχευμένες πολιτικές και μετρήσιμα αποτελέσματα που μεγιστοποιούν τις αποδόσεις των τοπικών επενδύσεων.

Η υπεραξία που δημιουργείται από την προβολή της ξεχωριστής ταυτότητας κάθε πόλης συνυπολογίζεται στους δείκτες ανάπτυξής της.

Στόχος μας είναι να προσελκύσουμε χαρισματικό ανθρώπινο δυναμικό από όλο τον κόσμο, να αναδείξουμε νέους τουριστικούς προορισμούς, να ενισχύσουμε την επιχειρηματικότητα και την ανάληψη πρωτοβουλιών και να δώσουμε νέα παραγωγική πνοή σε περιοχές της χώρας που έως σήμερα ήταν παραγκωνισμένες.

Ποιότητα Ζωής

Δημιουργούμε νέα πρότυπα για την ποιότητα της ζωής μας. Οι ελληνικές πόλεις γίνονται πιο δημοκρατικές, πιο ανοικτές, πιο ευέλικτες και φιλικές προς τον πολίτη. Προσφέρουν σύγχρονες υπηρεσίες. Παρέχουν τις καλύτερες δυνατές συνθήκες για την καθημερινότητα και συνδυάζουν την ανάπτυξη με την περιβαλλοντική ισορροπία.

Πόλεις που προσφέρουν μια νέα προοπτική ζωής. Πόλεις που αξίζει να ζεις.

4. Αναγέννηση της Δημοκρατίας

Η δύναμη της δημοκρατίας είναι παγκόσμια.

Το γεωγραφικό μέγεθος δεν έχει πια πρωτεύοντα ρόλο.

Ο ανταγωνισμός των κρατών είναι συνολικός και ξεπερνά την παραδοσιακή άσκηση της εξωτερικής πολιτικής, το εύρος των οπλικών συστημάτων, το βιομηχανικό μονοπώλιο και την ασφάλεια των συνόρων. Τα εθνικά προϊόντα, ο τρόπος ζωής, η προσφορά υπηρεσιών, τα δίκτυα μεταφορών και η πολιτισμική επιρροή αποτελούν συστατικά στοιχεία της εθνικής δύναμης.

Σήμερα, έχει σημασία για κάθε κράτος να προσδιορίζει με σαφήνεια τη θέση του. Να πιστεύει κάθε πολίτης στις αξίες του, να γνωρίζει όλος ο κόσμος τα ιδανικά του.

Μια Νέα Κατεύθυνση για τη Χώρα

Η δημοκρατία δεν εκφράζει απλώς την ιστορία μας. Είναι η μόνη εθνική στρατηγική που έχουμε για το μέλλον.

Η δημοκρατία είναι εθνικό κεφάλαιο

Οι αξίες της δημοκρατίας αποτελούν το μεγαλύτερο εθνικό μας κεφάλαιο. Η εμβάθυνση της δημοκρατίας σε όλες τις πτυχές της πολιτικής, της κοινωνικής και της οικονομικής μας ζωής μπορεί να αποτελέσει το μεγαλύτερο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα της χώρας στην παγκόσμια εποχή.

Μέσα από τη δημοκρατία η Ελλάδα πρέπει να γίνει παγκόσμια αναγνωρίσιμη ως σύστημα οργάνωσης, ως οικονομική αντίληψη και ως πολιτισμικό ιδανικό.

Διεθνές Ανταγωνιστικό Πλεονέκτημα

Οι δημοκρατικές αξίες έχουν τη δύναμη να διαμορφώσουν νέες οικονομικές, κοινωνικές και πολιτικές προοπτικές για την Ελλάδα. Να αναδείξουν μια χώρα όπου η ελευθερία γίνεται πηγή εξέλιξης, η νομιμότητα προσελκύει επενδύσεις και απελευθερώνει την ανάπτυξη και η κοινωνική συνοχή αποτελεί εγγύηση οικονομικών αποδόσεων.

Η δημοκρατία γίνεται παραγωγικό πλεονέκτημα, κίνητρο προσέλκυσης ανθρώπινου κεφαλαίου και κεφάλαιο δημιουργίας.

Μια Προοπτική για τον 21ο Αιώνα

Ο 21ος αιώνας ανήκει στις χώρες που έχουν όραμα και σχέδιο. Η προοπτική της Ελλάδας εξαρτάται από τη δημιουργία ενός νέου δημοκρατικού πολιτισμού.

Το σύστημα αξιών της δημοκρατίας εμπλουτίζει την ατζέντα και τον τρόπο άσκησης της εθνικής πολιτικής. Τα ιδανικά που αναζητάμε εκφράζουν μια νέα εθνική στρατηγική κατεύθυνση που θα διαφοροποιήσει στο παγκόσμιο γίγνεσθαι το πολιτικό, οικονομικό και κοινωνικό μοντέλο της χώρας.

Ελεύθερη παιδεία

Η παιδεία είναι η μηχανή της προόδου. Στην εποχή μας, η πρόσβαση στη γνώση προσδιορίζει τον κοινωνικό μας ρόλο.

Από το εκπαιδευτικό σύστημα εξαρτάται η κοινωνική διαστρωμάτωση του αύριο. Τα παιδιά μας έχουν δικαίωμα σε όλα τα σύγχρονα εφόδια που είναι απαραίτητα για να αναπτύξουν ελεύθερα τις αξίες, τις αρχές και τα οράματά τους.

Το σημερινό εκπαιδευτικό σύστημα αδυνατεί να ανταποκριθεί στις αυξημένες γνωστικές απαιτήσεις της εποχής μας. Η δομή του και ο τρόπος με τον οποίο παρέχεται η γνώση οδηγεί σε οικονομικές και κοινωνικές ανισότητες. Όσοι νέοι μπορούν, συνεχίζουν τις σπουδές τους στο εξωτερικό, ενώ τα έξοδα για την παραπαιδεία διογκώνονται.

Οι αλλαγές στην εκπαίδευση πρέπει να είναι τόσο μεγάλες, ώστε να αλλάζουν την προοπτική της χώρας. Πρέπει να αλλάξουν οι νοοτροπίες, η κουλτούρα, η αντίληψή μας για τη λειτουργία των πραγμάτων, για την κοινωνία, την οικονομία, την παραγωγή, την εργασία, τον κόσμο.

Παιδεία δεν είναι μόνο τα Βιβλία

Ανανεώνουμε το διδακτέο περιεχόμενο. Απελευθερώνουμε τη διαδικασία της μάθησης από τη σχολική αλήθεια. Μαθαίνουμε να διοικούμε και να διαχειριζόμαστε το χρόνο.

Νέες Εκπαιδευτικές Αξίες

Εντάσσουμε την αμφισβήτηση, την αισθητική αντίληψη, την οικολογική νοοτροπία και την ομαδική συνεργασία στο πρόγραμμα διδασκαλίας.

Σύνθεση των Γνώσεων

Ο ρυθμός του μεταβιομηχανικού τρόπου παραγωγής οδηγεί από την εποχή της εξειδίκευσης στην εποχή της γνωστικής αλληλεξάρτησης. Οι επιστήμες, οι ικανότητες, τα επαγγέλματα, οι πληροφορίες, οι οικονομίες συνδυάζονται και δημιουργούν ένα νέο οργανωτικό πολιτισμό διαχείρισης της γνώσης.

Όλα είναι χρήσιμα. Απόλυτη αλήθεια δεν υπάρχει. Όλα τα πράγματα συνδέονται μεταξύ τους. Όσο σημαντικά είναι τα μεγάλα, άλλο τόσο είναι και τα μικρά. Όλα εξελίσσονται και τίποτα δεν μένει σταθερό.

Κάθε τοπική κοινωνία αναπτύσσει τα δικά της εφόδια για να αποφασίζει την πορεία και το ρυθμό της ανάπτυξης, να διαχειρίζεται παραγωγικά τις πηγές πλούτου που διαθέτει και να διευρύνει τα εργαλεία της δημοκρατικής συμμετοχής.

Η Δημιουργία θέλει Ελευθερία

Απελευθερώνουμε το κεφάλαιο της γνώσης. Καλλιεργούμε την ελευθερία ως νοοτροπία.

Η απελευθέρωση του εκπαιδευτικού συστήματος από το συγκεντρωτισμό της εξουσίας οδηγεί σε μεγαλύτερη κινητικότητα της γνώσης. Διευρύνουμε τις επιλογές των μαθητών και των φοιτητών, επιτρέπουμε το δημιουργικό συναγωνισμό μεταξύ των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, αναβαθμίζουμε το εκπαιδευτικό προϊόν και ευνοούμε την επικοινωνία και τη διασύνδεση όλων των εκπαιδευτικών μέσων.

Αναζητώντας τη δημιουργικότητα ως πλουτοπαραγωγική πηγή της κοινωνίας μας, αναδεικνύουμε την αξία της ελευθερίας σε κάθε μορφή του εκπαιδευτικού μας συστήματος.

Δημιουργικό σχολείο

Αλλάζουμε τη νοοτροπία για την παιδεία. Διαμορφώνουμε το εκπαιδευτικό σύστημα σύμφωνα με τις εξελίξεις των παραγωγικών δομών για να εξασφαλίσουμε ανταγωνιστικότητα και κοινωνική ισορροπία για την Ελλάδα του μέλλοντος.

Στο δημιουργικό σχολείο ο δάσκαλος δεν μεταφέρει θεωρίες, οδηγεί τα παιδιά να ανακαλύψουν τη δική τους αλήθεια. Η γνώση πηγάζει από την αλληλεπίδραση και τη συνύπαρξη με διαφορετικές κοινωνικές ομάδες, από την ανάληψη πρωτοβουλιών, την εξάσκηση στην κριτική σκέψη και τη συνεχή αμφισβήτηση των δεδομένων.

Παραγωγική Εκπαίδευση

Το παραγωγικό σχολείο επιτρέπει την ανάπτυξη αυτόνομων μαθητικών δράσεων έξω από το ημερήσιο πρόγραμμα, την επιλογή του μαθησιακού αντικειμένου, την αξιοποίηση των ιδιαίτερων ταλέντων και ικανοτήτων των μαθητών, τη μετατροπή του σχολείου σε ένα χώρο δημιουργικού πειραματισμού και την ανάδειξη της γνώσης σε ένα συνεχές διαδραστικό παιχνίδι.

Οι μαθητές αποκτούν τη δυνατότητα να διαμορφώσουν το δικό τους, ατομικό πρόγραμμα μαθημάτων. Μαθαίνουν να λειτουργούν σε ομάδες εργασίας, οι οποίες αντικαθιστούν τις σχολικές τάξεις. Όλη η εργασία και η προετοιμασία των μαθητών γίνεται μέσα στους χώρους του σχολείου και συνδυάζεται με δημιουργική αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου τους και συμμετοχή σε δράσεις πολιτισμού και αθλητισμού.

Κοινωνικό Σχολείο

Το κοινωνικό σχολείο παράγει έργο ακόμα και τις ώρες που δεν λειτουργεί. Οι τοπικές οργανώσεις κοινωνικού χαρακτήρα αξιοποιούν τις σχολικές υποδομές και το ανθρώπινο δυναμικό για τη διεύρυνση των δράσεών τους. Τα παιδιά αναλαμβάνουν πρωτοβουλίες για κοινωνικά και περιβαλλοντικά προβλήματα και προκλήσεις της περιοχής τους στον ελεύθερο χρόνο τους.

Αναγέννηση του πανεπιστημίου

Η πανεπιστημιακή εκπαίδευση είναι η καρδιά της παραγωγικής ανασυγκρότησης. Από την ανώτατη παιδεία της χώρας κρίνεται ο δυναμισμός της δημοκρατίας, η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας και η συνοχή της κοινωνίας. Από το πανεπιστήμιο ξεκινά η σύγχρονη παραγωγική νοοτροπία της κοινωνίας μας.

Αλλάζουμε το σύστημα της ανώτατης εκπαίδευσης για να διασφαλίσουμε την παραγωγική ανταγωνιστικότητα και την κοινωνική ισορροπία της Ελλάδας του μέλλοντος.

Παραγωγικά Πανεπιστήμια

Η απόκτηση επιστημονικής εξειδίκευσης αποτελεί ένα μόνο από τους πολλαπλούς παραγωγικούς ρόλους που καλείται το πανεπιστήμιο να έχει στην εποχή μας.

Σχεδιάζουμε εξ αρχής τη δομή της ανώτατης εκπαίδευσης, με στόχο την καλλιέργεια σύγχρονου επαγγελματικού προσανατολισμού και τη δυνατότητα ευελιξίας στην επιλογή διαφορετικών κατευθύνσεων σπουδών. Καθιστούμε το πανεπιστήμιο μοχλό κοινωνικής κινητικότητας και ανάπτυξης. Παρέχουμε ευελιξία στη διάρκεια των σπουδών και δυνατότητα επιτάχυνσης της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης.

Έρευνα Παντού

Αναδεικνύουμε τα πανεπιστήμια σε ερευνητικά κέντρα, όπου η επιστήμη συναντά την τεχνολογία, η γνώση την αγορά και η παραγωγικότητα την κοινωνία.

Πρωθούμε ερευνητικά προγράμματα με κοινωνικό χαρακτήρα και παραγωγική δυναμική. Τα πανεπιστήμια τροφοδοτούν την αγορά με νέες ιδέες και προτάσεις και στηρίζουν την κοινωνία με παρεμβάσεις για καλύτερη ποιότητα περιβάλλοντος, ζωής και αισθητικής.

Κοινωνικό Πανεπιστήμιο

Το πανεπιστήμιο αποτελεί διαχρονικά χώρο κοινωνικής και πολιτικής πρωτοπορίας. Το πανεπιστήμιο γίνεται ανοικτό πεδίο συνεύρεσης και ζύμωσης όλων των δυναμικών κοινωνικών ομάδων και ελεύθερο βήμα διατύπωσης απόψεων και προτάσεων.

Διεθνής Οικονομία της Γνώσης

Η παιδεία είναι επένδυση για το αναπτυξιακό άλμα της ελληνικής κοινωνίας στον επόμενο αιώνα. Διεκδικούμε έσοδα από την παγκόσμια οικονομία της γνώσης, αξιοποιώντας το πολιτισμικό μας κεφάλαιο και επεκτείνοντας το δίκτυο της ελληνικής παιδείας σε όλο τον κόσμο.

Η Ελλάδα πρέπει να εξάγει παιδεία. Ανάγουμε τα πανεπιστήμια της χώρας σε πρότυπα εκπαιδευτικά κέντρα των Βαλκανίων, της ανατολικής Ευρώπης, των χωρών της Μεσογείου και της Μέσης Ανατολής. Αναπτύσσουμε ένα δίκτυο παροχής γνώσεων στους τομείς που μπορούμε να πρωτοπορήσουμε.

Αξιοποιούμε την πολιτισμική μας κληρονομιά και θεμελιώνουμε διεθνείς ακαδημίες στα αναγνωρισμένα τοπία της χώρας. Συνδέουμε τις σπουδές με τις οικουμενικές ελληνικές αξίες για να αναδείξουμε τη σύγχρονη προοπτική τους. Η Ολυμπία αποκτά το μεγαλύτερο εκπαιδευτικό κέντρο για τον Ολυμπισμό, στην Αθήνα η πολιτική επιστήμη αναδεικνύει τη σύγχρονη μορφή της δημοκρατίας, η Θεσσαλονίκη αποτελεί κέντρο της διεθνούς επιχειρηματικής εκπαίδευσης.

Παραγωγή πολιτισμού

Ο πολιτισμός είναι πηγή δημιουργίας. Η επιτυχία της ανασυγκρότησης των παραγωγικών δομών εξαρτάται από το ρόλο του πολιτισμού στην κοινωνία μας.

Η τέχνη εκφράζει τα πάντα. Τέχνη είναι η ίδια η ζωή. Τέχνη είναι η οικονομία, η δημοκρατία, η οργάνωση. Τέχνη είναι τα όρια που αφήνουμε τον εαυτό μας ελεύθερο.

Η γνώση είναι στείρα χωρίς έκφραση. Τα προϊόντα δεν έχουν αξία χωρίς σχέδιο. Η πολιτική είναι διαχειριστική χωρίς φαντασία.

Για να χτίσουμε μια κοινωνία πραγματικά ελεύθερη και να αναπτύξουμε μια οικονομία πρωτοποριακή, πρέπει η παραγωγή πολιτισμού να γίνει τρόπος ζωής μας.

Αισθητική για την Ανάπτυξη

Η αισθητική δημιουργεί ανεκτίμητα πλεονεκτήματα στις παγκόσμιες αγορές. Η οικονομία της αισθητικής αποτελεί έναν από τους πιο γρήγορα αναπτυσσόμενους κλάδους. Η ανάπτυξη της αισθητικής προϋποθέτει την αξιοποίηση ταλέντων και δεξιοτήτων και την καλλιέργεια μιας αντίστοιχης παιδείας στην κοινωνία.

Σταματάμε τη μηχανική αναπαραγωγή και τη λειτουργική διεκπεραίωση στην εκπαιδευτική διαδικασία. Μεταδίδουμε την αξία της αισθητικής ως αναπόσπαστο μέρος της παραγωγικής ανασυγκρότησης.

Η τέταρτη εξουσία

Η ενημέρωση διαμορφώνει τα όρια και τις προοπτικές του σύγχρονου δήμου.

Η συζήτηση για το ρόλο των μέσων μαζικής ενημέρωσης συνεχώς θα διευρύνεται, εάν δεν επιλέξουμε να την επιλύσουμε. Η δύναμή τους είναι τεράστια και δεν έχουμε την πολυτέλεια της αντιγραφής κάποιου προτύπου από το παρελθόν ή το εξωτερικό, όπως αρέσκεται να κάνει το ελληνικό πολιτικό σύστημα.

Δεν έχουμε παρά να τολμήσουμε. Το γεγονός ότι τα Μ.Μ.Ε. δεν προβλέφθηκαν από τον Πλάτωνα ή τον Αριστοτέλη δεν μειώνει τη σημασία τους.

Τα Μ.Μ.Ε. δεν είναι απλά μια εταιρία. Στην πράξη είναι η τέταρτη εξουσία και είναι στο χέρι μας εάν θα την προστατέψουμε για να την αναδείξουμε ή εάν θα την αφήσουμε να λειτουργεί ως μέσο διαπλοκής.

Ιδεατά, είναι το σπουδαιότερο όχημα για την εμβάθυνση και τη διεύρυνση του δημοκρατικού πολιτεύματος και έτσι θα πρέπει να τη δούμε. Ως μηχανισμό για την απόκτηση διεθνών ερεθισμάτων, για την παραγωγή πολιτισμού, για την κατάκτηση της κοινωνίας της γνώσης.

Ο σκοπός μας πρέπει να είναι η ανάδειξη του δημοσιογραφικού λειτουργήματος έναντι των εκδοτικών συμφερόντων. Η θεσμική αναγνώριση της δημοσιογραφίας ως εξουσία κατοχυρώνει με τον ασφαλέστερο τρόπο την ανεξαρτησία του τύπου.

Διαχωρίζουμε τον οικονομικό από τον πολιτικό ρόλο των μέσων μαζικής ενημέρωσης. Αναθέτουμε το ρόλο του ελέγχου των λειτουργιών της πολιτείας μας στην εξουσία που έχει τη μεγαλύτερη δύναμη να το επιτύχει.

Η ανάδειξη του Συμβουλίου της Επικοινωνίας θα γίνεται με άμεση εκλογή από το σώμα των μελών του.

Αυτοδιαχείριση του Τύπου

Η δημοκρατία μας είναι ώριμη και έτοιμη για να επιτρέψει στις ανεξάρτητες εξουσίες την αυτοδιαχείρισή τους.

Η επικοινωνιακή εξουσία ευθύνεται για το επίπεδο της ενημέρωσης των πολιτών, αναλαμβάνοντας την ευθύνη του ρόλου των μέσων μαζικής ενημέρωσης και του τρόπου λειτουργίας τους, ανεξάρτητα από οποιαδήποτε άλλη αρχή. Εξασφαλίζουμε την αυτονομία και την αυτοτέλεια της ενημέρωσης, διασφαλίζοντας παράλληλα τη διαφάνεια και την απεξάρτηση από συμφέροντα σε όλα τα επίπεδα.

Περιφερειακή συνεργασία

Η δύναμη της Ελλάδας αναδεικνύεται από τον περιφερειακό της ρόλο.

Σε όλη την ανθρώπινη ιστορία, οι πολιτισμοί του γεωγραφικού μας χώρου είχαν πρωταγωνιστική θέση. Η έλλειψη βιομηχανικών δομών και ο διαχωρισμός του κόσμου με τη μορφή των κρατών οδήγησε όλες τις χώρες της περιοχής μας στην οικονομική και πολιτική εξάρτηση που δεν ταιριάζει στη φυσιογνωμία των λαών τους.

Η μεταβιομηχανική επανάσταση είναι μεγάλη ευκαιρία για όλους τους γείτονές μας. Η συγκριτική θέση της Ελλάδας μας δίνει τη δυνατότητα να αναπτύσσουμε πρωτοβουλίες για το μέλλον της ευρύτερης περιοχής που ανήκουμε. Να αναδείξουμε τις κοινές προοπτικές μας στο σύγχρονο κόσμο.

Αναδεικνύουμε τα Βαλκάνια

Η ανάπτυξη των Βαλκανίων είναι κρίσιμη για το μέλλον της Ελλάδας. Η χώρα μας επωμίζεται τεράστιο κόστος από την κατάσταση της ευρωπαϊκής πυριτιδαποθήκης. Η άμεση γεωγραφική ένωσή μας μέσω ενός αναπτυσσόμενου βαλκανικού άξονα διευρύνει τις οικονομικές μας δυνατότητες.

Οι χώρες των Βαλκανίων αναπτύσσονται με γρήγορους ρυθμούς. Οι λαοί τους είναι περήφανοι. Δεν θέλουν να νοιώθουν ότι πατρονάρονται. Τις προοπτικές τους, άλλωστε, τις αντιλαμβάνονται και άλλοι. Οι ευκαιρίες που χάσαμε είναι πολλές. Οι πρωτοβουλίες που πήραμε δεν είχαν στρατηγική.

Οι βαλκανικές χώρες εντάσσονται στην Ευρώπη. Απεννοχοποιούνται από τις προκαταλήψεις του παρελθόντος. Απλοποιούν τις διαδικασίες. Δημιουργούν ευέλικτα σχήματα. Θέλουν πολύ να εξελιχθούν. Οι νέες γενιές αναλαμβάνουν την εξουσία. Προχωράνε μπροστά.

Εμείς πρέπει να γνωρίσουμε τα Βαλκάνια. Να καταλάβουμε τους ανθρώπους. Να αξιοποιήσουμε όσα μας συνδέουν.

Συνεργασία με την Τουρκία

Η σημασία της Τουρκίας είναι κομβική, λόγω της γεωστρατηγικής της θέσης. Γιατί αφήνουμε άλλους να την εκμεταλλεύονται;

Η σύγκρουση με την Τουρκία δεν συμφέρει καμιά από τις δύο χώρες. Αποτελεί τη μέγιστη πηγή εθνικής εξάρτησης, ανακόπτει τους ρυθμούς της ανάπτυξης και κοστίζει όσο η κοινωνική μας προοπτική.

Οι δυνατότητες των δύο χωρών είναι πολλαπλάσια μεγαλύτερες των προβλημάτων που μας χωρίζουν. Πρέπει να αντιληφθούμε και να αναγνωρίσουμε την αξία της Τουρκίας.

Η Προοπτική της Μεσογείου

Η Μεσόγειος είναι ο φυσικός πολιτισμικός χώρος των Ελλήνων. Το σταυροδρόμι τριών ηπείρων, η ιστορική κοιτίδα του διεθνούς εμπορίου. Η πλουσιότερη θάλασσα πολιτισμικών προτύπων στην ανθρωπότητα.

Η παραγωγική διεθνοποίηση της σύγχρονης Ελλάδας πρέπει να ξεκινήσει από τις αγορές της Μεσογείου. Να αξιοποιήσουμε τις προνομιακές σχέσεις που μας συνδέουν. Να συνεργασθούμε στενά με την Ιταλία, τη Γαλλία και την Ισπανία. Να επενδύσουμε στη βόρεια Αφρική και να βοηθήσουμε στη σύνδεσή της με την Ευρώπη. Να αξιοποιήσουμε τις προοπτικές της Μέσης Ανατολής και του αραβικού κόσμου.

Μια περήφανη Ελλάδα

Η Ελλάδα που θέλουμε πρωταγωνιστεί. Είναι αναπτυγμένη χώρα. Έχει σύγχρονες παραγωγικές δομές. Παράγει πρωτοποριακά προϊόντα και υπηρεσίες με ποιότητα για τις παγκόσμιες αγορές. Δεν αντιγράφει.

Η νέα Ελλάδα δεν φοβάται.

Το κράτος που δημιουργούμε δεν έχει εξαρτήσεις. Δεν εκλιπαρεί για επιδοτήσεις. Δεν είναι φτωχός συγγενής κανενός. Έχει απαλλαγεί από τα δεσμά του πολέμου. Δεν πληρώνει προστασία. Η εξωτερική πολιτική είναι πραγματικά ανεξάρτητη. Ο λαός είναι κυρίαρχος.

Ο πόλεμος είναι η οικονομία της συντήρησης. Από το φόβο του πολέμου πλουτίζει μια ολόκληρη βιομηχανία. Πουλάνε τον κίνδυνο, τη μεσολάβηση, την προστασία, τα όπλα.

Η Ελλάδα πρέπει να απεγκλωβιστεί από τις εξοπλιστικές εξαρτήσεις. Έχουμε πληρώσει αρκετά. Έχουμε υποθηκεύσει την ανάπτυξη της χώρας.

Η θέση της Ελλάδας για την ειρήνη πρέπει να είναι απόλυτη. Οι αξίες της δημοκρατίας να γίνουν πιστεύω μας. Τα ιδανικά μας να είναι αδιαπραγμάτευτα.

Ηθική μας η ελευθερία

Η πραγματική και ολοκληρωμένη δημοκρατία είναι αυτή που διασφαλίζει την ελευθερία παντού, για όλους, σε όλα τα επίπεδα.

Μια χώρα χωρίς προκαταλήψεις σέβεται και στηρίζει με πράξεις τη διαφορετικότητα των θρησκευτικών, πολιτισμικών, σεξουαλικών και κοινωνικών αξιών.

Ό,τι δεν είναι ελεύθερο είναι ανήθικο.

Ηθική πολιτεία είναι αυτή που προστατεύει και διευρύνει τα ατομικά μας δικαιώματα και αφήνει ζωτικό χώρο σε κάθε πολίτη για να αναπτύξει τη διαφορετικότητά του, να αναλάβει τις ευθύνες του και να συνεισφέρει στο δημόσιο αγαθό.

Ηθικός δημοκρατικός πολιτισμός είναι αυτός που εμπιστεύεται το λαό και διασφαλίζει την πνοή, το όραμα και την προοπτική της κοινωνίας μας.

Ελλάδα. Χώρα της δημοκρατίας

Ένα Όραμα για την Ελλάδα

Θέλουμε την πιο δημοκρατική χώρα στον κόσμο.

Ένα νέο όραμα για τη χώρα.

Ένα όραμα αυτόφωτο, χωρίς υποψηφιότητες, φακέλους, επιτηρητές, κίτρινες και κόκκινες κάρτες.

Ένα όραμα δικό μας.

Η αγωνία του σύγχρονου ανθρώπου είναι η ίδια η παλιά εκάστοτε ανανεούμενη αγωνία, που πλακώνει τους ανθρώπους στις μεταβατικές εποχές της ιστορίας. Όταν ένας κόσμος γκρεμίζεται και ο κόσμος ο νέος, διασκορπίζοντας τα παλιά, οργανώνοντας τα καινούργια, μάχεται ακόμη να δημιουργηθεί, οι άνθρωποι κυριεύονται από ένα είδος ομαδικής παραφροσύνης με διπλά διαφορετικά φανερώματα: άλλοι, οι βολεμένοι, οι προνομιούχοι άρχοντες της εποχής κυριεύονται από φόβο μη χάσουν τα αγαθά τους υλικά και πνευματικά. Άλλοι, οι δημιουργοί, που φαντάζουν -φυσικά για τους βολεμένους- σαν αντάρτες, κυριεύονται από ανυπομονησία και λύσσα να καταστρέψουν τον παλιό κόσμο και να δημιουργήσουν έναν καινούργιο καλύτερο.

Φρικτή είναι η μέθοδος που ανανεώνεται ο κόσμος, μα έως τώρα άλλη ειρηνικότερη “ανθρωπινότερη” δεν υπάρχει. Σωστός άνθρωπος είναι αυτός, που όχι μονάχα δεν θα τρομάξει από αυτό το θέαμα, αλλά και που θα μπορέσει να το αγαπήσει. Έτσι μονάχα θα μετατρέψει ίσως την αγωνία σε γόνιμη συνεργασία και την αβεβαιότητα σε εμπιστοσύνη.

Σοσιαλιστικό Μανιφέστο
Νίκος Καζαντζάκης
1945